

ELS MINISTRES D'HISENDA I AGRICULTURA A VENDRELL

El poble de Vendrell homenatja el seu fill predilecte, Jaume Carner

Marcel·lí Domingo pronuncia una conferència d'orientació política,
i Jaume Carner un discurs de regreçament

Arribaren ahir al matí, a Vendrell, els ministres d'Agricultura i Finances, Marcel·lí Domingo i Jaume Carner, invitats per les corporacions oficials i entitats republicanes del districte, que volgueren retre homenatge al ministre de Finances, fill predilecte d'aquella població.

Sortiren a rebre'ls a la carretera de Tarragona l'Ajuntament i els presidents de les entitats organitzadores de l'acte, acompanyats de nombros públic, que els acollí amb visques i aclamacions entusiastes.

Els expedicionaris es dirigiren a l'Ajuntament, on es celebrà, al seu honor, una recepció, i acudiren a saludar els ministres nombroses representacions, corporacions i entitats del districte.

Seguidament, acompanyats de les autoritats locals, del governador civil de Tarragona, senyor Noguer i Comet; del Director general d'Indústries, senyor Nogués, i de la comissió organitzadora de l'homenatge, es traslladaren a la Sala-teatre Tivoli, on el senyor Domingo havia de donar la seva conferència. La sala estava atapada de públic, que ovaciona els ministres en presentar-se a l'escenari.

Presidia el batlle Francesc Arbós, el qual pronuncia un breu parlament explicant la significació de l'acte d'homenatge al senyor Carner, i agrai la presència del senyor Domingo i de les autoritats.

Cedí seguidament la paraula al senyor ministre d'Agricultura, el qual s'expressà en els següents termes:

Parlament del senyor Domingo

Jo venia a l'acte d'avui disposat a assistir silenciosament a l'homenatge que el poble de Vendrell retava a la figura eminent de Jaume Carner; venia silenciosament a assistir a aquest acte de justícia que ho representa sempre el que un poble s'inclina davant l'home insigne que ha recollit les seves virtuts que el poble té, li ha possibilitat l'encarnar-les i viure-les.

Molt poques vegades s'ha ofert un homenatge tan simbòlic com el que representa l'esperit de Carner i l'esperit vostre. Coneixent aquesta comarca s'explica que els produïts un home com Carner; coneixent a Carner es descobreix la modalitat espiritual de la comarca que l'ha produït.

I quan un poble produeix un fill que és com el poble, mereixen honor el poble que sap lluitar un fill d'aquesta manera i el fill que sap honorar el poble que l'ha nodrit. (Aplaudiments.)

En aquests últims temps, quan Carner, allunyat de la vida política, ha tornat a endinsar-s'hi, la seva actitud és una actitud exemplar de qui tenint una vida tranquil·la i opulenta, s'aparta de la vida privada, amb totes les comoditats i avantatges que això comporta, per entrar a la vida pública, tormentosa, complicada, de grans exigències i d'immensa responsabilitat.

Coincideix aquest acte d'avui amb una data que ja tenim davant de nosaltres : la del 14 d'abril. D'aquí tres dies farà un any que tenim República al nostre país. Sense barracades, sense accions violentes, sense intervenció militar, sense necessitat l'assistència econòmica de fora, sense un acte que avui pugui representar, en recordant-lo, o hipoteca pel poble que no hagué sabut ésser poble, o vil·lesa, sense cap acte d'aquests, el nostre país canvià de règim, i avui, al cap d'un any, pot mirar la data, ja llunyana, examinant en la intimitat de la nostra consciència, i davant de l'opinió, si la República portada continua mereixent l'acatament dels qui posaren en ella l'esperança i es disposaren a servir-la.

El sol fet d'ésser República, mereix ja l'acatament popular. No seria República si no estigués sostinguda per una democràcia, que vol dir enlairar la cultura popular a un nivell que possibiliti a hom, que és representant del Poder, per a viure dintre d'una democràcia, a ésser espiritualment superior a allò que seria si, per no tenir la responsabilitat del poder, visquesin dintre d'una autocràcia.

Homenatge per ésser República; per ésser democràcia; per tenir la tradició exemplar de la República del 73. Homenatge per l'obra que la República ha fet. El poble que no té consciència del que és governar-se dintre d'una democràcia, que té del poder el sentit de què el poder és, o una obra immediata, o favor continuat, quan no ve l'obra immediata realitzada, o el favor fet, creu que aquell poder és un poder del qual ha de fugir l'esperança de l'opinió, i que l'opinió l'ha d'abandonar. Quan els pobles són d'una categoria moral superior, són d'un esperit civil més despert, tenen una consciència més clara de la seva mis-

sió, no demanen ni el favor ni l'obra immediata, com una pluja del cel; demanen principalment que s'estableixi el Dret, que es creï la Llei, i que dintre del Dret i de la Llei, els homes que governen, sinó el poble que elegix aquells homes perquè en representació d'ell governin, tinguin totes les activitats despertes i lliures, totes les possibilitats abrandades i estimulades, totes les energies en tensió, totes les possibilitats d'anar creant en cada moment, i dintre del Dret, els serveis de la Llei; que no siguin els homes de dalt, els que, com pluja del cel, regalin cada dia una millora, sinó que sigui el poble amb l'obra constructiva de cada dia, de cada any, de cada generació i de cada segle, el que vagi realitzant l'obra que no sabé realitzar les esperances constructives d'un poble. (Aplaudiments.)

I si la República no hagués fet res més que assentar la vida del Dret i establir l'imperatiu de la Llei, ja seria prou per a justificar totes les il·lusions que s'hi posaren.

Voldria que fixéssiu l'atenció en aquesta realitat. Abans de 1923, o sigui abans que es produís el cop d'Estat en el nostre país, hi havia una ficció del Dret, una hipòtesis del Dret, una simulació de Llei. Actuaven fora de la Llei els que governaven; no podien cercar l'ajut, la confiança, la garantia de la Llei, dels que eren governats; hi havia una Constitució que era conculcada, hi havia un Parlament que estava clausurat permanentment, hi havia unes eleccions que eren simulades. Cap Poder estava en el seu lloc, cap llei tenia un poder imperatiu, ni existia la vida del Dret. El 13 de setembre de 1923, amb el cop d'Estat, la ficció es va acabar; la Constitució, que era una disfressa de legalitat, fou desfeta; el Parlament, que era una simulació del poder representatiu, fou tancat; les eleccions, que eren un aspecte de poder de l'opinió, significat el seu criteri davant la representació que havien de prestar a l'ordre del Poder, foren anul·lades. Va quedar únicament i exclusivament una espasa amenaçant en l'aire; un Poder real perjur i un poble sotmès. Va desaparèixer en absolut la vida del Dret, i hi havia més dret al Marroc, on si la llei era vella, era al menys llei; hi havia més dret en el centre de l'Àsia, on, si l'organització estatal és vella, és, però, una organització estatal; hi havia més vida de legitimitat en qualsevol recó del món, que en el nostre país, on no hi havia res més que una espasa en l'aire, un Poder real perjur, que mantenia un poder que tenia per gràcia de la Constitució, sense que la Constitució el detengués, i un poble callat. (Aplaudiments.)

Ha restablert el Dret; ha fet una obra a dins i fora; manté l'autoritat en el sentit que l'autoritat representa ja en el nostre país tots els valors simbòlics totes les jerarquies que té una autoritat europea dintre del segle en el qual vivim.

Mereix, doncs, aquesta data, la qual ja fa un any d'un moviment històric que canvià el règim, l'homenatge que el país rendeix al règim que s'ha donat. No seria siner, amargaria la veritat, si no diguéssim que en les dretes i en les esquerres, que en les forces que signifiquen el nucli republicà, no s'agita una multitud dintre la qual uns diuen que la República ha anat més enllà d'on els compromisos i les esperances que hi posaren els impulsava d'anar; d'altres, que la República s'ha quedat a mig camí, i que, desesperancats, han d'abandonar-la. Ràpidament haig d'examinar quina és la posició d'aquestes forces de dretes i esquerres que apareixen avui com a elements hostils en front del règim polític que té el nostre país.

Les dretes. Hi ha uns elements que diuen que han d'allunyar-se de la República, perquè la República ha atemptat contra els seus sentiments religiosos. No és cert, la República no ha atemptat contra el sentiment religiós de ningú. La República no penetra en la intimitat de la consciència dels homes, que considera sagrada. Les respecta totes. I comença des de l'escola, on hi havia un poder anterior al nostre, que agafava l'ànima del nen per a infrondre-li una creença religiosa, com en altres països (Itàlia i Rússia), que, amb un concepte diferent de l'Estat al que nosaltres tenim, diuen: Ha d'agafar-se l'ànima del nen, els italians per inculcar-li el feixisme, els russos per inculcar-li el comunisme. La República no se situa en aquesta posició. La República diu: L'escola laica. L'escola laica, que no vol dir l'escola antireligiosa, sinó que vol dir l'escola sense religió positiva; i no dirà a l'ànima del nen res, sinó que: Lliure, siguis lliure, cuidant únicament les virtuts que tingui abscondides es manifestin; que totes les seves activitats es desenvolupin, es manifestin, per tal que en tota

la seva capacitat moral, quan l'ànima del nen tingui plena consciència de la seva sobeïria, pugui decidir. Decideixi en religió i en política el camí que cregui que en la vida ha de seguir. (Aplaudiments.)

Acaba de morir a França un home eminent: Briand. Briand fou l'home que l'any 1905 realitzà a França la mateixa obra de laïcisme que acaba de realitzar l'Estat republicà espanyol. Ell va ésser qui separà l'església de l'Estat, ell qui disposà la irradiació de les ordres religioses. Mai contra un home, en cap país, s'han acumulat els odis i els atacs en la forma que es féu contra d'ell. Briand fou la bèstia negra, l'home condemnat, el polític esquelxat, el símbol de la irreligiositat. Acaba de morir, i l'article que més respectes rendeix a la memòria de Briand, i les paraules de més elogi a la seva obra i els conceptes més justos fets a la memòria de l'obra d'aquest home, no han sortit pas dels diaris fracmaçònics ni de les veus heterodoxes: les ha publicat un diari que es diu *Observador Romano*, que és com si diguéssim la *Gazeta del Vaticà*, que és com si diguéssim la veu del Sant Pare; ha estat el Sant Pare, després d'uns quants anys, el que ha descobert que aquell home, separant l'església de l'Estat, i respectant les consciències religioses, possibilità que els que fossin creients ho fossin en la intimitat del temple. No realitzà una obra de persecució, sinó de pacificació; no una obra de perturbació, sinó d'articulació; no una obra de condemnaació dels esperits religiosos, sinó una possibilitat que l'esperit religiós, sense submissió a l'Estat, tingüés, per la força del seu esperit, tota la sobeïria que l'esperit ha de tenir. (Aplaudiments.)

Altres homes de dreta estan contra la República: els que creuen que la República ha vingut a atemptar contra els interessos, i els homes d'interessos s'aparten de la República, es posen en front d'ella, en defensa dels interessos que representen. Atemptar contra els interessos! Què es creien que era la República? Fugir el rei? Entrar uns altres homes? Canviar el color de la bandera? Tenir unes quantes paraules noves per a definir la nova posició? Ah! Si la República no hagués vingut a ésser res més que això, la República no seria res. La República va venir a promoure transformacions en l'ordre civil, en l'ordre eclesiàstic, en l'ordre escolar, en l'ordre econòmic, en l'ordre social. La República havia de possibilitar, per a mantenir l'Estat republicà, que hi hagués una nova societat, que per la transformació de la nova societat possibilités l'existència del nou Estat.

La nostra economia era una economia d'interessos creats, en el camp, en les mines, en les fàbriques, en els impostos. La República no podia ni devia acceptar una societat econòmica constituïda així. Avui, en el món, els interessos privats no tenen més valor que aquell que representen per realitzar un servei públic. L'interès privat no té més valor que el que representa quan complexa la funció social que li és obligada. Queden a la dreta, a més, les forces polítiques, que per tenir un sentit vell de les possibilitats del nostre país, volen ressuscitar amb aquelles banderes del segle XIX aquelles guerres dinàstiques que engegà el carlisme, engegant el nostre país. I si aquest element fora de la llei, amb la violència intel·lectual aixecar banderes que estan desterrades del món i volguessin encendre contra el nostre poder una guerra civil que impossibilités que la República realitzés la seva obra, la República els dirà: Sagrada la religió quan es reclinà dintre d'ànima, sagrats els interessos que compleixen la funció social que ha de complir; però si al crit de Déu sortissin una altra vegada les faccions carlistes amb les banderes velles ressuscitant tradicions mortes la República fora de la Llei no permetrà violències de cap classe i sortirà al pas d'aquests moviments tradicionals i els sotmetrà a desterrar-los fora del país. (Aplaudiments.)

I si no és en nom de la tradició, sinó en nom del rei que se n'ha anat, se'ls haurà de dir: Voleu que torni? En nom de què? En nom dels homes que visqueren fora de la Llei? En nom dels homes que apartaren del nostre país les possibilitats que té actualment? En nom de la disciplina que portà a les casernes, exigint que els generals abandonessin la seva missió per a convertir-se en governants seus? En nom d'això? Ah! En nom d'això la República els tancarà el camí de la mateixa manera que el tanca als altres.

Les esquerres. Hi ha una massa obrera que es considera defraudada per la República. Hi ha en aquesta classe obrera dues classes d'element: uns elements que la

desesperació de la manca de treball porta a actituds violentes. Jo els dic, a aquests homes desesperats, que avui, pel fet que no està a la nostra mà posar immediat remei, que en totes les parts del món, en els països que tenen les més diverses estructures polítiques i social, que en totes les parts del món hi ha multituds que viuen aquestes hores angustioses. Crec que en el nostre país és on el nombre d'aquesta multitud és més reduït, i tinc el convenciment que la República, en obres públiques, en nous cultius, procurant absorbir ràpidament aquesta massa d'homes sense treball per a donar-los el dret que un règim com el nostre no pot negar mai, el dret que cada home es guanyï el pa amb la suor del seu front.

Doncu-li, com us he dit, a la República, pau social, i donant-li pau social es permetrà que tingui el crèdit econòmic que ha de tenir, i tenint-lo es possibilitarà que pugui realitzar ràpidament totes aquelles obres en el camp, en la fàbrica, en la ciutat i en la urbs rural; totes aquelles obres, no solament les que absorbeixen la mà d'obra parada, sinó que recullen la mà d'obra d'altres països. I així se li donarà possibilitat que no tingui la tragèdia dels sense feina, que avui és la tragèdia de tot el món civilitzat.

La República vol tenir respecte per aquesta classe social, en la seva ànsia de justícia social; però la República vol demanar a aquesta classe social, en la seva ànsia de justícia social, que respectin la República, per tal que la República, en els homes que la representen, en els ideals que la inspiren, com en la garantia dels ideals i dels homes, pugui realitzar la seva obra.

I res més. No venia, torno a repetir-ho, disposat més que a assistir a l'homenatge que tots hem de retre a aquest home eminent que signifiqui les virtuts de la terra. Jo voldria que aquests mots deixessin en vosaltres una impressió de confiança en la República de sentit civil desvellat, d'amor a la llei, d'anys constructiu, de sentit de la responsabilitat, d'esperança en el demà, de convenciment que els homes que governen, més que allò que els homes governats, els homes que són governats pensin cada dia, no el que faran els homes que governen, ans bé en allò que ells faran per tal de possibilitar que els homes que governen facin el que calgui.

Amb l'anarquia, la vida de cadascú és irresponsabilitat, fer el que es vulgui, no tenir consciència de l'hora que passa i ésser manca. Amb la República, la vida de cadascú és responsabilitat, atenció a l'hora que passa, fer l'obra al·lissima que entre tots cal fer. I per demunt del sentit del deure que tots hem de complir, la República farà la seva obra. (Gran aplaudiments.)

A continuació féu ús de la paraula el senyor Carner.

Parlament del senyor Carner

Els que, com jo, ja hem recorregut un bon tros del camí de la nostra vida, quan després d'un cert temps tornem a la nostra casa pairal, experimentem que l'emoció ens domina. En trobar-me a Vendrell, tots els carrers, totes les places i tots els indrets em recorden temps passats, éssers vulgus que ja no existeixen, i fins quan em trobo en aquest local, un cop al marge de la vida íntima, em trobo en mig de la política, recordo que tota la meua vida pública està lligada al districte de Vendrell. Vaig ésser diputat per Vendrell i ara sóc diputat per la circumscripció de Tarragona. Aquestes mateixes parets i aquest mateix local on som, són les parets i el lloc de les meves propagandes, on he pogut parlar tantes vegades, i aquest lloc em recorda tot el que us he dit.

Per espai de molts anys he predicat dues coses: la República i l'autonomia amb la llibertat de Catalunya. I avui, ple d'emoció, us dic: Sóc ministre de la República, i dins d'uns dies es començarà a votar l'Estatut que ha de donar totes les llibertats a Catalunya. (Aplaudiments.)

Quan en el mes de desembre d'aquells homes fort, aqueixa figura i aqueixa intel·ligència que, sortosament per la República, és al cap del Govern, em cridà i em digué que jo m'havia d'encarregar de la cartera d'Hisenda, vaig posar moltes dificultats: una d'elles l'ésser president de la Diputació a la Generalitat i, a més, l'haver contribuït a la redacció de l'Estatut de Catalunya. Jo sabia que un dels problemes greus que s'olla resoldre era el problema de la Hisenda, i vaig dir al president del Consell: Jo sóc tal vegada l'home d'Espanya que menys puc ésser ministre d'Hisenda de la República. I quan aqueix home em digué que a despit d'aquests inconvenients em requeria perquè ocupés aquest lloc, vaig creure que no podia rebuïjar l'ofertament, per dues raons: Primera, perquè soc català i calia destruir la llegenda que els catalans només es volen preocupar que de les coses de Catalunya i que no

volíem ajudar Espanya. I tampoc no el podia rebuïjar perquè des del moment que se m'oferia un lloc de perill, jo havia de fer-hi cap. Ja sabia que el lloc a ocupar era el de màxima impopularitat. Jo sabia, per bé que en petits detalls, quina era la situació de la Hisenda, quina era la situació en què l'havia deixada la monarquia. Però no ho sabia tant com ho he sabut després en ferme càrrec de la cartera d'Hisenda. M'ha calgut examinar les xifres i vaig saber quina era la situació veritable de la República.

Jo em vaig trobar en el Ministeri de Finances amb un situació realment tràgica. Vaig trobar que la Hisenda espanyola era plena de deutes, plena de crèdits que no es pagaven. Quan cal enfrontar-se amb despeses només hi ha dues maneres de pagar: o bé amb tributs o bé demanant diners per uns altres camins. Jo sabia que per a pagar el que calia no se li podia demanar al país més que allò que podia donar. A més, la República, en aquests moments de transició, en aquests moments d'instauració de règim, no podia començar amb un Pressupost que no fou ordenat. I sabia el que passaria: el que s'és esdevingut. M'ha calgut demanar un augment de tributs. Sabia encara que, transcorregut algun temps, tothom, des del que compra el tabac al que el paga la contribució de la terra o de la seva tenda, recordarien que jo havia estat el ministre d'Hisenda que havia augmentat els tributs. Però vaig acceptar el càrrec amb plena consciència que això ocorria.

Ja vaig explicar al Parlament l'estat en què es trobava la Hisenda de la República i els principals problemes que la monarquia havia resolt malament. Porto a la butxaca un paper que encara no he llegit al Parlament, que encara no coneix la premsa i les primícies del qual guardo per a vosaltres. Sabeu què ha després Espanya en vint anys al Marroc? Porto la xifra exacta, i vosaltres sereu els primers a conèixer-la. Espanya ha després al Marroc, des de l'any 1909 al 31, la quantitat de pesetes 5.195.201.395/35. Jo no se si tots vosaltres us feu prou càrrec d'aquesta xifra. Vendrell no té cinc-mil habitants, en té més de quatre mil. Doncs bé, si Vendrell en tingués 5.195, equivaldria a què cada un dels seus habitants hagués després al Marroc i millo de pesetes. Això és el que vol dir 5.195 milions de pesetes.

Però aquesta xifra no és pas el més important; el més important és la descomposició d'aquesta xifra. Sabeu d'aquests 5.195 milions de pesetes el que s'ha després en guerra i marina i el que s'ha després en instrucció i treball? Ho sabreu de seguida. Els Pressupostos de guerra al Marroc pugen pesetes 4.660.405.791, i el Pressupost de marina, 54.035.000, i els Pressupostos d'Instrucció pública, en aquests vint anys, han pujat pesetes, que ben administrades, haurien, 50.000.

Doncs tot era igual. Amb el que s'ha després al Marroc amb els 5.000 milions, n'hi havia per a fer la revolució econòmica i financera d'Espanya; perquè són moltes pesetes, que, ben administrades, haurien pogut transformar pregonament el nostre país i ara la República no es trobaria en aquesta situació.

I de la República, qui ha hagut de tenir la màxima responsabilitat he estat jo. Jo m'he trobat, durant tres mesos, al Ministeri d'Hisenda, lluitant amb el meus companys de Gabinet, homes d'ideal, homes que durant llur vida han predicat les reformes que calia fer a Espanya. Venia el ministre d'Instrucció pública i em deia: Cal fer escoles, cal bastir edificis. I venien els altres amb pretensions semblants. I tots tenien raó. I es féu un Pressupost. El primer Pressupost que presentaren els meus companys i aquest primer Pressupost importava 1.500 milions de pesetes més que el Pressupost actual, i jo els vaig dir: Això no pot ésser; el poble espanyol no ho podrà pagar. I es féu un segon Pressupost, i un tercer, i un quart, i fins i tot un cinquè. I finalment hem arribat al Pressupost actual, i que per portar-lo endavant caldrà un emprèstit de 500 milions de pesetes, que el dimarts s'ofereix al públic.

Tota aquesta sèrie d'augmentos en els impostos ha estat el fonament de la meua impopularitat. Però així és la República. Els homes que volen governar són els homes que tenen el sentit de la responsabilitat, no poden sentir-se afectats per la impopularitat quan aquesta és la conseqüència del compliment de llur deure. En el dia de demà, no lindrà importància que jo en retiri a la vida privada amb impopularitat, però en canvi lindrà importància que l'obra de la República hagi estat feta.

Després d'escoltar el gran parlament del senyor Domingo, que creia que venia a escoltar-me i jo creia que era a ell a qui jo havia d'escoltar, i es veu que anàvem tots dos errats, em cal dir que com que hem de treballar molt durant la setmana, no podem pensar que diem els dimenges, que al capdell són per a reposar.

Ell parlava dels enemics de la República, als quals classifico en tres categories: els impacients, els inconscients i els panxacontents.

Els impacients són aquells que creuen que la República, com qual-

(Segueix a la pàg. 2).

AHIR, A REUS

El President de la Generalitat visita l'Exposició de Prehistòria instal·lada al Centre de Lectura

Amb l'objecte principal de veure el seu germà polític senyor Pau Font de Rubinat, al qual un atac de dolor reté malalt al llit des de fa alguns dies, i de visitar, aprofitant el viatge, l'Exposició de Prehistòria formada pel culte reusenc doctor Vilaseca, el President de la Generalitat estigué ahir a Reus. Sortí de Barcelona a les nou del matí, acompanyat de la seva esposa, de la seva filla senyoreta Maria, dels seus nebots senyor Cristià Cortés i senyora, del conseller de Cultura senyor Gassol, del secretari de la Presidència senyor Joan Alavedra i del cap de Cerimonial de la Generalitat senyor Rubí.

D'arribada, el senyor Macià i els seus acompanyants es dirigiren a casa el senyor Font de Rubinat. Varen romandre-hi una breu estona, i es traslladaren després al Centre de Lectura, en una de les sales del qual ha instal·lat el doctor Vilaseca la seva notable Exposició de Prehistòria abans esmentada.

El president accidental del Centre, senyor Fata, donà la benvinguda al senyor Macià. Saludaren també el President de la Generalitat, en entrar al local, l'alcalde de Reus, senyor Martí Baiges; els regidors senyors Jordana, Cabré i Tortajada; el diputat de la Generalitat senyor Andreu, i els vocals de l'entitat senyors Sabater, Felip, Estrada i Prunera. Estaven presents, a més, el president del Foment Republicà Nacionalista senyor López, un important estol de senyores del Grup Femení, el director d'Estat Català, els components de la Penya Reddis, la major part dels redactors del diari *Foment*, el senyor Colomer, de Balaguer, i moltes altres persones que ens fou difícil d'anotar. El públic, nombrosíssim, que, tan bon punt corregué per la ciutat la nova de l'arribada del senyor Macià, s'aplegà davant el Centre de Lectura, tributà una ovació entusiasta al President de Catalunya.

El senyor Macià passà tot seguit a recórrer l'Exposició, deturant-se a examinar detingudament les valuoses peces exposades, propoent, totes, d'excavacions efectuades al camp de Tarragona i al Priorat. Li donava àmplies explicacions el doctor Vilaseca, el qual féu notar al President que molts

d'homes de ciència que coneixen l'Exposició han estat d'acord en declarar que els objectes trobats són de tal importància, que multipliquen sensiblement les teories admeses fins ara respecte dels llocs d'origen de la civilització ibèrica.

Feta la visita, la Junta directiva del Centre de Lectura pregà al President de la Generalitat que no siguin traslladats de Reus els objectes exposats, i que el Govern de Catalunya faciliti, en la mida que sigui possible, la continuació de les excavacions i autoritzi la creació, a Reus, d'un Museu de Prehistòria que, a l'ensenyar que guardi els tresors ja descoberts, estimuli la recerca de nous objectes, ja que tot fa creure que en aquelles contrades poden realitzar-se moltes més troballes importants.

El senyor Macià va prometre triar el que se li demanava, i tingué paraules d'elogi per la tasca meritíssima duta a terme pel doctor Vilaseca i pel Centre de Lectura, el qual ha afeït ara un nou capítol de glòria al seu brillant historial.

Recorregué a continuació el senyor Macià algunes dependències de la casa, i en trobar-se a la Secretaria, fou invitat a signar a l'àlbum de honor, que contenia ja la seva signatura, però d'abans d'ésser el senyor Macià investit amb la suprema autoritat de Catalunya.

El President de la Generalitat s'entretingué, encara, parlant amb l'alcalde i regidors de la ciutat, interessant-se per l'estat industrial i econòmic de la mateixa. Els digué que en una altra ocasió visitarà amb temps les principals institucions culturals i benèfiques de Reus, puix que aquesta vegada no li era possible fer-ho per haver d'ésser el vespre a Barcelona.

En sortir del Centre i en a través dels carrers de la ciutat, el senyor Macià fou constantment aplaudit pel públic.

En havent dinat, empenygué el viatge de retorn. Arribà a les sis de la tarda, i, després de respondre uns moments, anà a la Clínica de la Creu Roja a visitar la seva germana, operada el dissabte, l'estat de la qual segueix essent satisfactori.

ANIVERSARI DE LA PROCLAMACIÓ DE LA REPÚBLICA LA FESTA DEL 14 D'ABRIL NOTA OFICIAL

En el Govern civil ens fou facilitada anit passada la següent nota oficiosa:

«El Decret donat el 28 d'octubre de l'any passat pel senyor President del Govern de la República, va establir que, per a tots els efectes civils i judicials, mercantils i administratius, era dia de festa i inhàbil el 14 d'abril, data de la proclamació de la República espanyola.

Es tracta de la Festa nacional més caracteritzada, que la majoria dels espanyols volen celebrar públicament.

Les Corporacions populars, l'Exèrcit, les associacions de totes classes es disposen a commemorar complidament el primer aniversari de la proclamació popular de la República, i per això, avançant-se a possibles incidents, es fa públic per aquest Govern civil, per tal que arribi a coneixement de tothom oportunament, que dijous vinent és dia de Festa nacional, que així ha d'ésser considerat per patrons i obrers i dependents, tal com si fos un diumenge, per a tots els efectes del treball en fàbriques, tallers, magatzems, tendes i comerços.

Els serveis públics i espectacles funcionaran aquest dia en la mateixa forma que els diumenges.»

A despit de l'escassa preparació que haurà tingut aquest any la celebració de les festes commemoratives de la proclamació de la República, sabem que revestirà més importància del que podia esperar-se, si es té en compte la manca de temps per a preparar-les. Tenim referències particulars que entre els festejos que s'organitzen hi figura una brillant exhibició aeronàutica, en la qual hi prendran part gran nombre d'avions.

No és cert que hagi mort un pres per fer la vaga de la fam

Ahí es feu circular el rumor que a la presó havia mort un pres, de nacionalitat estrangera, que durant dos o tres dies havia practicat la vaga de la fam.

No morí cap pres. El que va morir abans d'ahir, ni és estranger, ni havia practicat la vaga de la fam. S'anomenava Josep Vicente Barceló, el qual estava a disposició del Jutjat de Sant Feliu de Llobregat, per delicte comú, i morí a causa d'una gangrena pulmonar.

A propòsit de la vaga de la fam, i com fos dit també que la declara-

ria avui el detingut Garcià Oliver,

el senyor Moles ens dugué: — No ho crec, puix que aquest detingut no ha d'ignorar a les persones que s'interessaren abans d'ahir per la seva llibertat, o sigui que li serà concedida un d'aquests dies, arran de l'aniversari de la República, després de complertes unes certes tramitacions.

Per tant — afegí — només per tal de produir cert efecte, poden haver-ho fet córrer aquells que ho han escampat, puix que no cal suposar que anunci aquest propòsit aquell que sap que no tindrà ocasió de realitzar-ho.

Full Oficial del Dilluns de Barcelona AVIS D'ADMINISTRACIÓ

Per a tota mena d'encàrrecs, liquidacions i consultes d'ordre administratiu, les hores de despatx queden fixades tots els dies feiners, de 10 a 1 del matí, excepte els dilluns i dissabtes

Montalegre, 5

Telèfon 24770

UN ANY DE REPÚBLICA

La República - diu Manuel Azaña - és tan forta com la mateixa Espanya, i els perills que rodejaven el seu bressol s'han esvaït per sempre més.

Anem a escometre dues lleis que serien suficients per a qualificar una època d'història: la Reforma agrària, que ocasionarà una transformació que no troba equivalent des de fa molts segles, i l'Estatut de Catalunya, que fessoldrà un problema que era una llaga lguarible dintre de la monarquia.

Ahora ha publicat un nombre extraordinari molt interessant, commemorant l'aniversari de la proclamació de la República. En una de les informacions es detalla la labor legislativa del Congrés.

«En acabar aquesta segona etapa legislativa han votat i aprovat aquestes Corts 178 lleis.

Classificades per Comissions, corresponen a les següents: Pressupostos, 36; Presidència, 7; Estat, 2; Justícia, 8; Guerra, 17; Marina, 25; Hisenda, 30; Gov e nació, 2; Instrucció pública, 10; Obres públiques, 6; Treball, 20; Agricultura, 4; Comunicacions, 3, i Comissions especials, 8.»

Publica, també, un interviu amb el cap del Govern, que reproduïm per la seva excepcional importància: «L'obra realitzada per la República en un any és una garantia del que es farà en l'esdevenidor. Es pot esperar tot del poble espanyol i dels Governos que ha sabut i podrà donar-se en endavant.

Les Corts, formades en la seva majoria d'homes no acostumats a la política i sobre tot a les responsabilitats de Govern, han donat proves d'una prudència i d'una serenitat i d'un bon sentit netament popular, que els ha permès, sense cedir en es de llurs principis polítics, trobar en cada cas la solució que demanava el país en cada cas.

Gràcies a aquestes qualitats de les Corts, s'han pogut votar lleis polítiques d'extraordinària dificultat i resoldre problemes molt delicats.

Quant als diferents governs que s'han succeït, tots han donat l'exemple de mirar per damunt de tot els interessos del poble. Així s'ha donat un exemple de fermesa en el propi, d'autoritat en les maneres de governar, que són a Espanya cosa nova, que és precisament d'on ve la ràbia dels enemics de la República. Que els ministres de la República no hagin estat gent lleugera i mermals o egoistes ha sembrat el desconfiança entre aquells que creïen de nosaltres un fracàs.

Els Partits, n'estic segur que aprofitaran les lliçons de l'experiència.

DEL HOMENATJE AL SR. CARNER A VENDRELL

sevol altra cosa, resol les coses només per llur simple nom. Suposaven que en proclamar-se la República es faria de seguida tot el que hi havia idealitzat pel sol fet de la seva proclamació. I no és així: la República és un mitjà de realitzar una tasca, és un camí, un conducte. Però a la República li cal una tasca de molt de temps, de tots els dies, de totes les hores, que les coses es vagin modificant de mica en mica, i així no solament ho fan els governants, ans bé cada un de vosaltres. És com si lluréssem una vinya abandonada des de fa molts d'anys a un bon pagès i que ens penséssim que pel sol fet d'haver-la-hi llurada, en vint-i-quatre hores aquella vinya abandonada es convertís en una vinya fructífera. Precisament ningú no té un sentit de la realitat de la vida com els pagesos. La República no pot fer en un any ni en cinc tota la seva obra. Penseu que han transcorregut els segles de monarquia els quals presenten damunt totes les organitzacions de l'Estat. Ens cal estructurar, canviar, organitzar, i així no és el treball d'un dia, ans bé, de molt de temps. I així els impacients no ho saben veure.

Els inconscients dels quals parlava també Domingo, són aquells que es pensen que en un bell dia s'aixecaran al matí i que els diran que el general tal o tal ja ha canviat la República, i que ja ens tornem a trobar com abans. Pobre gent! Els que pensen segons he dit, no tenen concepte, ni aproximació, del que diuen. Aquest canvi és totalment impossible a Espanya, ja no serà més. No és possible que un home, sigui o no general, pugui prescindir completament d'aquest sentit democràtic actual.

Els panxacontents són els que segueixen creient que ells no han d'intervenir en res, que el Govern és qui ho ha de fer tot. També van errats. Així en la vida pública porta tristes i lamentables conseqüències.

Quan se'm diu que hi ha a l'Espanya gent que creu que la República és una cosa vella, que no serveix per a res, jo els dic, i coincideixo amb l'amic Domingo, que respecto tots els criteris, que jo mai no m'he sentit molest perquè un home digui una cosa diferent de la que jo penso. Jo respecto el pensament dels altres i entenc que les idees han de pagar-se perquè esdevinguin eficaces. Així mereix tota mena de respectes. El que jo no crec, el que jo no accepto, és que en nom d'una idea me la vulguin imposar. Sóc incapaç de voler imposar les idees per la violència i no accepto que es vulguin imposar per la violència. La violència, com a sistema de govern, com a sistema de propaganda, ha d'ésser eliminada de la vida civil dels pobles. No estic disposat a acceptar-la. De manera, que en la vida pública espanyola actualment hi ha plantejat aquest dilema: Si hem d'ésser un poble lliure i democràtic hem de saber defensar-lo. Jo no recorreré mai a la violència. Jo que sóc un home lliure, no com-

prenc com una minoria vxo imposar-se a una majoria. Així mai, perquè aleshores la lluita s'entaularia, tindrem la lluita civil; i la lluita contra el despotisme i el feixisme i la democràcia hauria d'imposar-se.

En aquests darrers temps se m'ha preguntat què és el que desitjava fer, i sempre he contestat: treballar. Jo vull treballar, treballar, he treballat i treballaré sempre. Jo, com sabeu, sóc un home que he estat afiliat a Barcelona al vell Partit Català, i la República, un dia, en el mes de maig de l'any 1916, en unes eleccions de Vendrell, vaig perdre l'acta. Em fou arrabassada, per cert no per culpa dels elements republicans, amb els quals sempre he contactat en aquests districtes i als quals estic pregonaat agraït; vaig perdre l'acta, i aleshores, tranquil·lament, sense donar-hi massa d'importància, em vaig retirar de la vida pública i vaig anar-me'n a casa. I com que creia que en aquells moments no tenia res a fer, vaig romandre a casa meua. És el meu temperament, contra el qual no s'hi pot anar. Quan durant tot aquest temps se'm preguntava què feia, contestava que treballava. Vingué la proclamació de la República, em vaig posar a la seva disposició i ací estic.

Vaig tornar a ésser diputat pel districte de Vendrell, president de la Diputació a la Generalitat. L'amic Domingo m'oferí que anéssim junts en les eleccions, i vaig ésser diputat per la circumscripció de Tarragona, i ara m'he trobat ministre, i ho sóc de la mateixa manera que ahir era diputat. Però he romàs tant de temps al marge dels partits polítics, que ara no tinc Partit; quan el tenia, en vaig ajuntar amb els que treballaven per la República i per l'autonomia de Catalunya. Ara faig el mateix, treballaré per la República i per l'autonomia de Catalunya i amb els que treballin per aquestes finalitats. No em fa res la impopularitat que pugui tenir el meu càrrec; el que m'interessa és el treball per contribuir a aixecar allò que ha estat tothora l'ideal de la meua vida.

I vaig a acabar. Sóc un home que sempre diu el que pensa, encara que, naturalment, em pugui equivocar. Jo us dic que a la República li cal més que res l'actua-

ció, la disciplina i l'entusiasme de tots els republicans. El règim és molt combatut i els homes que governen la República no foren res si no tinguessin el poble a llur costat. No són res els ministres ni els caps de partit si el poble no els segueix.

Us dic a tots vosaltres, republicans d'aquesta comarca, que teniu més que ningú una greu responsabilitat. Dins la República hi ha gent nova, hi ha molta gent que són republicans de quatre dies, però vosaltres no, vosaltres sou la vella guàrdia republicana. Vosaltres sou republicans de fa més de trenta i quaranta anys. A la República li calen aquests republicans veterans com vosaltres, que més que ningú teniu el deure d'ajudar-la amb totes les vostres for-

Aprofito aquest moment de posar-me en contacte amb vosaltres per dir-vos: Tingueu disciplina, entusiasme i adhesió a la República, perquè només que formant aquesta vella guàrdia republicana podrà portar-se endavant la seva obra, per part del Govern, de regenerar Espanya, fent forta i viva la República espanyola, amb la qual cosa tindrem plenament sana i forta l'autonomia de Catalunya. (Perllongats aplaudiments.)

Acabat l'acte, amb un breu discurs-resum del president senyor Arbós, els ministres i personalitats que els acompanyaven es traslladaren al saló del Centre Industrial, on se celebrà un banquet a obsequi dels senyors Carner i Domingo.

En acabar l'apat pronunciaren discursos el delegat de Vilardona i Josep Gay, en nom de la Comissió organitzadora de l'homenatge, el qual pronuncià un brindis molt eloqüent, glossant conceptes dels parlaments dels senyors Carner i Domingo i expressant a ambdós l'afecte que senten per ells els fills d'aquestes comarques.

Acabà el senyor Carner, en nom propi i en el del senyor Domingo, amb un discurs de gràcies, corresponent a les demostracions d'afecte de què ha estat objecte.

Després del banquet, visitaren els ministres el Centre Republicà Nacionalista, i immediatament, en automòbil, es dirigiren cap a Barcelona.

SUCCESSOS

Retorn del cap superior de Policia

Anit, en el ràpid, retornà de Madrid el cap superior de Policia, senyor Ibañez, el qual fou rebut a l'estació de França per l'alt personal de la Direcció de Policia.

Es possessionà immediatament del càrrec.

Carteristes detinguts

La policia detingué, ahir, a la tarda, els carteristes Francesc Per-nández i Montero, Fidel Casanoves i Rafael Fontaner (a) Rafacell i Niño de las Pecas.

Tots tres procedeixen de Madrid, on actuaven, i són nous a Barcelona. Foren fixats a la Direcció de Policia, i després entraren a la presó per a passar-hi quinze dies.

El Niño de las Pecas és un as de l'ofici.

Mort d'una ferida

L'administrador de l'Hospital Clínic ha comunicat al Jutjat de guàrdia la defunció, en aquell establiment, de Teresa Climent, a conseqüència de les cremades que sofí dissabte.

Suicidi

Ahir, al matí, es llançà des del segon pis de la casa del Passeig de Maragall, n.º 21, Manuel de la Rixa i Rindea, de 67 anys.

El jutge de guàrdia ordenà el trasllat del cadàver al dipòsit judicial.

Malgrat estar embargat, des- apareix un automòbil

Ha estat denunciat al Jutjat de guàrdia que a un magatzem del carrer de la Gleva, on hi havia dipòsit un automòbil embargat per un jutge, es presentaren dos individus que obligaren l'alcalde de barri a fer obrir el magatzem per un serraller i se'n emportaren l'automòbil, dient que eren inspectors d'Hisenda i que tenien ordre de dur-se l'en.

Ciclista ferit

A la carretera de Sant Adrià a La Roca, el ciclista Isidre Blanchard i Clivillès, de disset anys, caigué de la màquina i es produí ferides greus. Fou hospitalitzat al Clínic.

Banquet en honor del senyor Marcel·lí Domingo

El consell directiu de la U. S. A. ahir, a la nit, tingué l'honor de sentar a la seva taula en sopar íntim al ministre d'Agricultura, Indústria i Comerç, senyor Marcel·lí Domingo, per tal de donar-li a conèixer les conclusions aprovades al matí en l'Assemblea del Teatre del Bosc.

A l'enfortir del senyor Domingo, se sentaren, ultra el senyor Carles Pi i Sunyer, director general de Comerç i Política Aranzelaria i el senyor Manuel Serra i Moret, conseller d'Economia i Treball del Govern de la Generalitat, els consellers de la U. S. A. senyors Carles Jordà, Pere Cabot, Ramon Vidal, Ferran Zulueta, Ramon Nubiola, Jaume Albareda, Josep Camps, Faustí Simó, Ramon Pifarre, Josep Carbonell, Ramon Pané, el secretari general de l'entitat senyor Batllori.

En el transcurs del sopar es féu interessants referències a l'actuació de la U. S. A.

Contra els jocs prohibits

El governador civil ha imposat una multa de 500 pessetes, apercibiment de clausura del local en cas de reincidència, al propietari del Bar Manolo, del carrer del Robador, per permetre que en el seu establiment es jugués als prohibits.

La mateixa sanció i el mateix apercibiment s'ha imposat a la casa Gallo, de la Ronda de Sant Pere, n.º 80, al cafè Carriers, de la carretera de Sans, i al Bar Les Canyes, de Badalona.

Segons les nostres referències, el governador serà inexorable en la fecció de les sancions imposades, i decretarà la clausura dels locals on es reincideix i extremarà les mesures que té adopedades per reprimir el joc.

Anit, a l'Ajuntament

Es discuteixen els dicta- mens de la Comissió de Responsabilitats

Ahir, a la nit, es reuní el nostre Consistori municipal, per tal de portar a cap la sessió extraordinària que s'acordà celebrar en la sessió ordinària de divendres passat. La finalitat d'aquesta sessió era sotmetre a l'aprovació del Consistori els dos dictàmens de la Comissió de Responsabilitats, declarant lesius els contractes de neteja i de pompes funeràries que l'Ajuntament tenia establerts amb el Foment d'Obres i Construccions i amb la Casa de Caritat, respectivament.

Hi assistiren la quasi totalitat dels regidors. La tribuna reservada al públic, també es veié animadíssima.

La sessió, que estava anunciada per a les deu de la nit, començà a les onze en punt. Presidia l'alcalde, doctor Jaume Aiguader.

Declarada oberta la sessió, el senyor Pellicena manifestà que desitjava saber si s'havia rebut la resposta del Govern de Madrid, a la sol·licitud de l'Ajuntament de Barcelona, de demanar una pròrroga al termini per a declarar lesius els acords dels Ajuntaments anteriors.

L'alcalde, doctor Aiguader, li contestà que encara no.

Fet aquest aclariment, es passà a la discussió dels dictàmens deixats damunt la taula en la sessió de divendres.

El senyor Pellicena, després de fer algunes observacions als informes jurídics dels lletrats Pujol i Font, Edmon Iglesias, Xirau i Moles, en què es basen els dictàmens, digué que els regidors de la minoria regionalista votarien a favor de l'aprovació, de moment, del primer dels dos dictàmens. A continuació el senyor Santamaria, del Partit Radical, manifestà la seva sorpresa per l'actitud dels regionalistes. Actitud que qualificà de contradictòria. Féu un examen dels informes dels lletrats, i digué, també, referint-se al primer dels dos dictàmens, que calia posar el màxim d'atenció en fer una revisió de contractes de la importància dels que s'estava tractant.

Després d'exposar una sèrie d'observacions sobre les particularitats dels contractes de neteja amb el Foment d'Obres i Construccions, el senyor Santamaria digué que ell no veia la lesivitat que pretenien els advocats informadors, que existia en aquells contractes.

El senyor Santamaria s'estengué encara, en una ampla impugnació del dictamen i els informes jurídics en qüestió. Després d'un llarg discurs, acabà dient que ell s'adheriria al vot particular que pensaven presentar algunes de les minories del Consistori.

Li contestà el senyor Pellicena. Aquest féu constar que tota l'obra de la Dictadura era lesiva i, per tant, ho eren els acords d'aquells Ajuntaments dictatorials, els quals no vetllaren mai pels interessos de la ciutat.

El senyor Pellicena digué que la minoria regionalista no podia negar els seus vot a favor d'una revisió d'una gestió que cau de ple sota la missió que està encomanada a la Comissió de Responsabilitats.

Finalment, el cap de la minoria regionalista senyor Pellicena, ratificà les mateixes observacions que havia fet en el seu anterior discurs referents a la manera com es presentava al Consistori el dictamen que es discutia.

Intervingué en el debat el senyor Ruiz. Digué que pel camí que seguia la Comissió de Responsabilitats no es podria arribar a declarar lesius els contractes que ocupaven l'atenció del Consistori.

Es presentà un vot particular, signat pels regidors senyors Velilla, Solà Canizares i M. Ruiz, en el qual, no estimant acceptables els fonaments jurídics i, per tant, les propostes de la Comissió de Responsabilitats, i atenent les circumstàncies especificades en aquest mateix vot, els infrascripts demanaven a l'Ajuntament que se servís acordar que no hi hagués lloc a prendre resolució referent a la lesivitat ni nul·litat del contracte de neteja de 1925 celebrat amb el Foment d'Obres i Construccions, procedint, per tant, que s'arxivessin les actuacions practicades, sense tràmit.

Com es veu, feia referència, únicament, al primer dels dos dictàmens.

Per tal de defensar l'esmentat vot s'aixecà a parlar el signatari, senyor Velilla.

Igual féu l'altre signatari, senyor Solà.

Com sigui que aquest darrer orador es queixà d'algunes anomalies, segons ell, en el nomenament de lletrats pel que es refereix als informes que necessita l'Ajuntament barceloní, l'alcalde, senyor Aiguader, afirmà que l'alcalde seguiria vetllant per la més sincera i acurada administració dels afers a ell encarregada.

Després d'unes breus paraules del regidor regionalista senyor Segarra, paraules les quals satisfieren unànimement el Ple, féu ús de la paraula el senyor Velilla, president de la Comissió de Responsabilitats.

(A l'hora de tancar aquesta edició seguia el debat.)

Eduard Marquina al Conferentia Club

L'il·lustre poeta i dramaturg Eduard Marquina dissertarà avui, dilluns, a les set de la tarda, a l'Hotel Ritz, sobre: "Antes, alrededor y después de una lectura de versos".

Aquesta conferència correspon a la sèrie organitzada pel Conferentia Club.

Al Club Femení d'Esports

Repartiment de premis del concurs infantil de dibuixos amb assistència del Conseller de la Generalitat senyor Tarradellas i del President de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament, senyor Pere Comes.

Ahir a la tarda tingué lloc, al Club Femení d'Esports, el repartiment de premis del Concurs infantil de dibuixos que organitzà el Departament d'Actuació Social de l'entitat.

Presidí l'acte el senyor Pere Comes, acompanyat del conseller de la Generalitat senyor Tarradellas, de la presidenta senyoreta Torrens i de les senyoretes Maria Teresa Vernet i Montserrat Bosch, presidenta i secretària, respectivament, del Departament d'Actuació Social.

La senyoreta Maria Teresa Vernet féu un magnífic parlament, en el qual encoratjà les petites concursants a perseverar en la pràctica de l'art i a preparar-se per a un nou concurs que organitzarà el Departament. Donà les gràcies a les autoritats que honoraven l'acte amb llur presència.

Les obres premiades són: Primer grup, una caricatura colorida de la nena Mariona Lluch, de quatre anys; segon grup, un dibuix al pastell de la nena Núria Vallès, de vuit anys; tercer grup, un dibuix al carbó de la nena Felícia Fusté, de deu anys.

Totes les altres concursants foren obsequiades amb una capsa de colors.

Homenatge a la minoria consistorial de la Lliga Regionalista

A l'estatge de la Lliga Regionalista de Gràcia, tingué lloc ahir, a les cinc de la tarda, l'acte d'homenatge a la minoria de la Lliga Regionalista de l'Ajuntament de Barcelona.

A l'acte hi assistí nombrosa concurrència i tota la minoria regionalista.

Presidí el senyor Ramon d'Abadal, al qual acompanyaven els senyors Lluís Duran i Ventosa, Ventosa i Calvell i el president del Círcol senyor Mas i Alemany.

Entre els assistents hi vègrem els senyors Estelrich, Valls i Taberner, J. M. de Nadal, Panyella i Escofet, ultra quasi totes les personalitats de la Lliga Regionalista.

Parlaren els senyors Ramon d'Abadal, Ramon de Dalmaes, Bausil, Ferran de Sagarra, Nonell, Pellicena i, finalment, el senyor Ventosa i Calvell, el qual glossà la perennitat de doctrina i d'actuació de la Lliga Regionalista.

Clogué l'acte el senyor Ramon d'Abadal amb unes paraules que foren ovacionades.

El senyor Escofet llegí, durant l'acte, les adhesions, que arribaren a dues-centes. Llegí, també, una efusiva lletra del senyor Cambó, que fou ovacionada.

La premsa, representacions i homenajats foren obsequiats amb un xampany.

Una rectificació

El senyor Joan Carandell i Marimon, soci de la Joventut de la Lliga Regionalista, en carta atenta ens prega que fem constar que no és ell la persona nomenada per tal d'ocupar el càrrec de secretari general tècnic i cap del Negociat de propaganda del Cercle Republicà de Barcelona.

LES ELECCIONS ALEMANYES

Resulta elegit President el Mariscal Hindenburg, per haver obtingut el 57 per 100

Berlin, 10. — La jornada electoral ha estat relativament tranquil·litat, tant a la capital com en el conjunt del territori del Reich. Solament s'han registrat algunes topades entre nacionalistes i comunistes.

A Hamburg, en un centre del partit racista, ha estat descobert un noi molt mal ferit.

El succeís no ha estat encara posat en clar, encara que hom creu que hi ha tingut participació la Cèl·lula G. (cheha del Partit Nacional Socialista, que vigila estretament l'actuació dels diferents grups de l'esmentat partit).

La participació electoral sembla haver estat menys nòrdida que la vegada anterior.

Resultats de la votació.

Berlin, 10. — Les dades que es tenen a les 22 hores posen de manifest que de 30.900.100 vots, el mariscal Hindenburg n'ha obtingut 16.756.900; Hitler, 11.081.200, i Thaelmann, 3.080.800; vots anul·lats, 71.200.

Les dades conegudes a les 22.25 donen els següents resultats:

18.964.119 vots són els que ha obtingut Hindenburg.

13.177.080 vots n'ha obtingut Hitler.

3.672.226 vots n'ha obtingut Thaelmann.

Bulletins anul·lats, 94.178 vots.

El mariscal Hindenburg és elegit president.

Berlin, 10. — El mariscal Hindenburg és des d'ara tercer President al Reich, per haver obtingut el 57 per 100 dels sufragis.

Té, efectivament, ara el Mariscal sobre Hitler una majoria superior al nombre de butlletins que mancava revisar, — Fabra,

Assemblea general de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya

Els representants dels productes agrícoles ompliren el Teatre del Bosc, i adoptaren acords transcendents per a l'economia de Catalunya

Al Teatre del Bosc se celebrà, ahir, al matí, l'Assemblea general de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya.

Hi assistiren nodrides delegacions dels 520 Sindicats adherits a la Unió, que representen a més de seixanta-mil agricultors, i llur producció anyal es valora en uns 800 milions de pessetes.

L'ampolla sala del Teatre de Gràcia s'omplí per complet.

Pregueren seient a l'estrada el senyor Carles Jordà, president de la U. S. A. C., acompanyant-lo els membres de la Directiva de la dita agrupació, senyors Ferran Zulueta, Ramon Vidal, Pere Cabot, Ramon Nubiola, Jaume Albareda, Josep Camps, Faustí Simó, Josep Carbonell, Ramon Pifarre, Ramon Paré, Rafael Fuster i Doménech, Gussell.

Actuà de secretari el senyor Batllori.

Poc després de l'hora anunciada declarà obert l'acte el senyor Jordà, el qual pronuncià breus paraules de salutació als all'aplegats, i féu després referència a la tasca realitzada des que fou creada l'entitat.

Seguidament el senyor Batllori procedí a llegir l'acte de la sessió de constitució de la U. S. A. C., i a continuació llegí el senyor Nubiola, secretari del Consell, la Memòria corresponent al primer exercici social, en la qual es detallen totes les tasques realitzades per la U. S. A. C. des de la seva constitució i es tracen orientacions per al pèrvenir.

En acabar el senyor Nubiola la lectura de la Memòria, fou molt aplaudit, i aquella aprovada per aclamació.

El senyor Vidal, després de fer unes digressions sobre l'actuació passiva d'alguns Sindicats, donà lectura a l'estat de comptes de la U. S. A. C., que fou aprovat.

El senyor Jordà, en nom del Consell directiu de la U. S. A. C., llegí les conclusions formulades per les diverses seccions.

L'Assemblea aprova les conclusions següents, proposades pel moment senyor Zulueta.

«1.º Sol·licitar del Govern el compliment de la Llei de Sindicats Agrícoles de 28 de gener de 1906.

«2.º Sol·licitar la modificació de l'article 9 del Reglament per a l'aplicació de la dita llei de 16 de gener 1908, en el sentit que tant les incidències com les regles i instruccions, siguin del caràcter que siguin, ordenades pel ministre d'Hisenda o els seus funcionaris respecte a les exempcions que l'article 6.º de la Llei concedeix als Sindicats Agrícoles, hagin d'ésser conegudes pel Ministeri d'Agricultura, per exercir la representació que la Llei li dona, i, per tant, hagin d'ésser prèviament examinades pel Consell de Ministres.

«3.º Sol·licitar del Govern el compliment de la Llei de Sindicats Agrícoles de 28 de gener de 1906.

«4.º Sol·licitar la modificació de l'article 9 del Reglament per a l'aplicació de la dita llei de 16 de gener 1908, en el sentit que tant les incidències com les regles i instruccions, siguin del caràcter que siguin, ordenades pel ministre d'Hisenda o els seus funcionaris respecte a les exempcions que l'article 6.º de la Llei concedeix als Sindicats Agrícoles, hagin d'ésser conegudes pel Ministeri d'Agricultura, per exercir la representació que la Llei li dona, i, per tant, hagin d'ésser prèviament examinades pel Consell de Ministres.

«5.º Sol·licitar del Govern el compliment de la Llei de Sindicats Agrícoles de 28 de gener de 1906.

«6.º Sol·licitar del Govern el compliment de la Llei de Sindicats Agrícoles de 28 de gener de 1906.

«7.º Sol·licitar del Govern el compliment de la Llei de Sindicats Agrícoles de 28 de gener de 1906.

«8.º Sol·licitar

L'obra cultural de l'Ajuntament

Abir fou inaugurat el Parvulari Forestier

Es digne de lloana la tasca cultural que d'una manera constant està realitzant la nostra Corporació municipal a favor del poble.

Al nombre de grups escolars que en poc temps han estat oberts a l'ensenyament públic, cal afegir, des d'ara, una altra escola model, que porta el nom de «Parvulari Forestier», amb la qual denominació Barcelona vol perpetuar la memòria de l'autor de l'embelliment de la nostra muntanya de Montjuïc.

El Parvulari ha estat construït en l'edifici que fou pavelló de la Companyia de Tabacs de Filipines, existent al recinte d'aquell Parc. Té una capacitat per a dos-cents cinquanta infants i ha estat dotat del material pedagògic més modern adequat a l'indole de l'escola. Voltat de jardins espaiosos, amb unes sales on bat el sol tot el dia, el Parvulari reuneix les màximes condicions higièniques. Té, també, cantina escolar i alguns llits per a repòs d'aquells infants que el freturín, amb la qual cosa els pares que no necessitin poder deixar llurs fills al Parvulari des del matí fins al vespre, amb la certesa que seran ben atesos i que rebran, demés, la iniciació d'un ensenyament que els posarà en condicions per a ulteriors coneixements.

L'acte inaugural se celebrà a la sala principal del Palau de les Arts Decoratives, que era atapeït de gent de la barriada, principalment de mares de família amb llurs infants. Hi havia, també, comissions de les escoles nacionals.

Presidí la festa el conseller de Governació de la Generalitat, senyor Terradellas, que representava el President senyor Macià; l'alcalde de la ciutat, senyor Aiguader; el tinent d'alcalde i president de la Comissió de Cultura, senyor Pere Comes; el cònsul de França; el catedràtic doctor Bellido, pel rector de la Universitat; el professor Poc, en representació de l'Escola Normal; els regidors senyors Puig i Alfonso, Oller, Ventós, Salvat, Sánchez, Griso, Escotet, Ventalló, Samblancat i Brasó; el diputat a la Generalitat senyor Serrallonga; i els senyors que constitueixen el Patronat Escolar.

Occuparen llocs preferents l'Assessor tècnic de l'esmentada Comissió de Cultura, senyor Manuel Ainaud, els inspectors de primer ensenyament senyors Rueda i Soler; els representants de diverses entitats culturals i polítiques; la Comissió Pro-Cultura del districte VII, i el senyor Puigdomènech, de l'Oficina de Cerimonial de l'Ajuntament.

El senyor Martorell, de l'Assessoria tècnica de Cultura, llegí la memòria, on és relatat tot el procés de creació del Parvulari Forestier, la importància pedagògica de la novella institució i la finalitat que hom persegueix.

Un cop llegida la memòria esmentada, el president de la Comissió Pro-Cultura del districte VII, donà compte dels treballs realitzats per la Comissió fins a arribar a veure convertides en escoles les antigues oficines de l'Exposició i a la creació del Parvulari Forestier. Donà les gràcies a l'Ajuntament, per haver atès les peticions del districte, i expressà el seu desig que ben aviat sigui un fet, també, la inauguració de nous grups escolars.

El tinent d'alcalde del districte, senyor Ventós, digué que aquells moments eren de joia per al districte, puix que veia convertits en realitat els seus justos desitjos, malgrat la precària situació actual de l'Ajuntament. Demanà la cooperació de tots per a dur a terme l'obra de cultura que l'Ajuntament es proposa de realitzar.

El president de la Comissió de Cultura, senyor Comes, digué que a la Comissió que presideix i al Patronat Escolar els cap l'alt honor d'inaugurar un altre centre de cultura entre els diversos que ja ha posat en funcionament, entre els quals es troba l'Escola Mossèn Cinto, del carrer de Lleida. Fa una crida a les entitats del districte i a la Corporació municipal, perquè ni els uns ni els altres deixin d'actuar fins a veure convertits en grups escolars els locals que foren hotels a la Plaça d'Espanya, amb la qual cosa es donaria solució al problema escolar d'aquella gran barriada obrera.

Dedicà paraules de gran elogi al senyor Puig i Alfonso, per haver estat ell qui, l'any 1908, des de l'Ajuntament, promogué el moviment cultural que s'ha anat desenvolupant des de llavors a la nostra ciutat, i que culmina ara, per a orgull de Barcelona, gràcies a l'interès que per la cultura popular sent el primer Ajuntament de la República.

Seguidament el senyor Comes s'adreçà al senyor cònsol de

França i diu que en la seva persona reuneix la ciutat, en aquell acte solemne, un fervent tribut d'admiraació a l'insigne ciutadà francès Mr. Forestier, el qual, amb el seu talent, sabé convertir en jardins meravellous la nostra muntanya de Montjuïc. A continuació el senyor Comes llegí el Parvulari a l'alcalde de la ciutat.

El doctor Aiguader contestà al senyor Comes dient que en nom de la ciutat premia possessió del Parvulari. Afegí que cap festa el complavia tant com les que es feien per a inaugurar escoles.

Ja veieu que Barcelona es preocupa constantment de la cultura dels seus fills dotant la ciutat d'escoles espaioses, higièniques i alegres, perquè volem lliurar-los de les malalties del cos i de l'esperit, perquè quan siguin grans siguin forts i bons ciutadans.

Demanà que tots col·laborin a aquesta obra de redempció.

El breu discurs de l'alcalde fou subratllat, com els dels altres oradors, amb perllongats i entusiàstics aplaudiments.

Després de l'acte inaugural, les autoritats i els representants de les Corporacions es dirigiren al Parvulari, el qual recorregueren detingudament, tot fent uns grans elogis de la perfecta instal·lació del local.

Finalment fou descoberta la placa que ha de perpetuar el record de l'il·lustre fill de França, Mr. Forestier. En aquest moment foren donades als nens i nenes llavors i plantes per tal d'educar-los en llur cultiu.

La festa acabà prop de dos quarts de dues de la tarda, i tots els concurrents s'en mostraven molt satisfets.

Miting del Partit Catalanista Republicà a Les Corts

Ahí, a les onze del matí, tingué lloc l'acte inaugural de l'estatge del Centre Catalanista Republicà de Les Corts, establert al nombre 5 del carrer d'Angelsola.

Per celebrar la inauguració es donà un miting d'afirmació catalanista i republicana a la sala d'actes de Can Ràbia, que es veié concorregudíssima.

Parlaren, ultra el president de l'entitat, que obrí l'acte amb una arbrada professió de fe catalanista, els oradors senyors Josep Saliner, Josep Santdiumenge, Maria Teresa Isern, Vicenç Bernades, Josep Coll i Mas, J. Tomàs i Píera i Martí Esteve.

Tots els oradors pugnaren pel total ressorgiment del sentiment de catalanitat del nostre poble, dient que un triomf del Partit Catalanista Republicà seria només que un triomf de la República, de Catalunya i de la Democràcia.

Josep Saliner parlà dels homes que Catalunya envia en una ocasió a les Corts, i féu un paral·lel entre els que hi anaren — un comandant i tres capitans — i els que es quedaren a casa: Fabra, Bofill i Bastardes, i digué que aquell fou un gran error del poble de Catalunya.

Josep Santdiumenge afirmà que la llibertat no ens la pot donar un home, sinó que ha d'ésser el fruit de l'esforç de tots. S'estengué en consideracions sobre els públics, afirmant que els polítics del Partit Catalanista Republicà són homes que miren enlaira i serveixen un ideal per damunt de tots els sacrificis.

La senyoreta Maria Teresa i Isern digué que el cor de tots els catalans ha de restar arbrat per l'esperança de l'Estatut aprovat, i que cal sembrar a Catalunya noves llavors de catalanitat. Afegí que calia que les dones llutessin per al triomf de la pàtria, amb el cor ple de vigoria.

Vicenç Bernades atacà l'Esquerra, acusant-la de demagògica, i la Lliga, perquè sembla el recel i la discòrdia. Digué que calia tornar a parlar al poble de catalanisme i de Catalunya. L'Estatut, aprovat i tot — afegí — no representa més que una fita.

Acabà el seu parlament afirmant que Catalunya no ha de sotmetre's a cap sobirania estrangera. Josep Coll i Mas parlà dels dos camins de Catalunya: el de la violència i el de la concòrdia, afirmant que ell tenia esperança que pel camí de la concòrdia Catalunya assolirà la seva lliberació. Parlà dels intel·lectuals espanyols, i digué que encara que els anells de Catalunya no tinguessin en aquests moments una correspondència total amb els cors d'Espanya, el cervell d'aquests homes tragarà el camí que ha de seguir Castella.

J. Tomàs i Píera s'estengué en consideracions sobre la sort de l'Estatut i el que representa per a Catalunya. Afirmà que la Lliga és un gran perill per a Catalunya. Cità, en aquest respecte, una frase de Lluís Bello denunciant el revisionisme dels homes de la Lliga, especialment Estelric. En parlar

de la part financiera de l'Estatut, cità una frase de Royo Villanova, dient que a Catalunya calia donar-li la clau, però sense donar-li els diners. S'estengué igualment en consideracions sobre l'ensenyament i l'ordre públic.

Finalment, Martí Esteve, que fou acollit amb aplaudiments, prengué la paraula. Féu remarcar d'antuvi que en la passada lluita, mentre en els rengles triomfadors regnava la demagògia, ells tenien per lema únic: Catalunya, República i Democràcia.

Digué que els moments actuals són d'extraordinària importància per a l'esdevenidor de Catalunya. L'Estatut no és cap panacea. Als homes del P. C. R. — afegí Martí Esteve — els preocupa més que el propi Estatut, que no hipotecar el pervindre, la sort que tindrà l'Estatut en ésser aprovat.

S'estengué també sobre la part d'Hisenda de l'ensenyament. La fórmula de l'ensenyament que s'hi preconitzà és altament generosa per als que no són catalans. Les finances, tal com són presents a l'Estatut, no són més que el que tenen els Estats alemanys i el que tenen Bascònia i Navarra.

Féu un arbrat elogi de la República, i digué que, fins i tot en el que més se l'ha atacada, en la llei de defensa de la República, la seva aplicació és el millor elogi que pot fer-se de llurs ministres.

Acabà afirmant que ells lluitarien perquè fos aprovat el text íntegre del projecte d'Estatut.

L'acte acabà, en mig del major entusiasme, a un quart de dues.

Assemblea de la Secció Femenina d'E. R. de C.

A l'estatge de l'entitat La Falg, se celebrà ahir, al matí, una assemblea de la Secció Femenina del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, per tal d'estructurar aquesta Secció.

En aquest acte hi assistiren delegacions dels Grups femenins de tot Catalunya, i presidí la senyoreta Candelària Serradeu, de Sabadell.

Es discutí primerament la memòria dels treballs realitzats pel Comitè provisional de propaganda.

Després de diverses intervencions, per majoria s'acordà que, en una pròxima assemblea, es discutixin els Estatuts de la Secció i s'elegeixi el Comitè directiu.

Joventut Comunista de Barcelona

Per no haver pogut obtenir la indispensable autorització, ahir no pogué celebrar la reunió que tenia anunciada la Joventut Comunista de Barcelona.

Les Joventuts de la Lliga Regionalista

Al Centre de la Lliga Regionalista del Districte VII, se celebrà, ahir, a la tarda, un acte preparatori per a constituir la Joventut d'aquell districte.

En aquest acte feren ús de la paraula els senyors Antoni Aparici, Roig i Serra, Mascarenes, Moreta, Saltor, Regaña i Masdeu, essent tots els oradors molt aplaudits pel públic que omplena el local del Centre.

Miting d'afirmació catalanista

L'Ateneu Nacionalista Llibertat, del districte II, ha organitzat per a dimecres vinent, dia 13, a les deu del vespre, un miting d'afirmació catalanista, amb motiu de l'aniversari de la proclamació de la República.

Prendran part a l'acte els oradors següents: Manuel Andreu, Vicenç Bernades, Anna Murià del Grup femení, Josep Punyet, Domènec Pallarola (Domènec de Bellmunt) i J. Tomàs i Píera, tots ells del Partit Catalanista Republicà.

L'acte se celebrà a l'estatge del Casal Republicà Català del Poble Sec (carrer del Setge, n.º 18).

Els de la F. A. I.

Organitzat per l'Agrupació Anarquista Pro-Cultura Faro se celebrà ahir, al matí, un miting al Palau de Projeccions de Montjuïc.

Presidí l'anfitrió Jaume Ribà, i pronunciaren parlaments en defensa de la ideologia anarquista: Fernández, Martínez, Arturo, Orcajada, Llibertat Ródenas i Parera. Fou acordat adreçar un telegrama al Govern protestant contra les deportacions, contra les detencions governatives i contra el tancament de Sindicats.

L'ordre fou complet.

Miting del Bloc Obrer i Camperol a Sant Andreu

A la Sala Coroleu de Sant Andreu es celebrà, a les onze del matí, un miting organitzat pel Bloc Obrer i Camperol.

Parlaren Salvador Bernabé, per les Joventuts Comunistes de Sant Andreu; Joan Serra, per les de Barcelona; Josep Coll, Jordi Arquer, Maria Recasens, Jaume Miravittes i Joaquim Maurín.

Els oradors exposaren l'actuació del Partit en front de les actuals circumstàncies. Combateren l'absentisme anarquista i abogaren per un front únic en el si de la C. N. T.

Maurín parlà de l'actuació femenina, i atacà durament la demagògia dels polítics en front a la galeria. Qualificà els jaballs de perill immediat per a la classe obrera.

Finalment, preconitzà la necessitat d'un partit netament de classe, sense ingerències més o menys radicals, nascut i arrelat en el cor de la Confederació.

No hi hagueren incidents, i els oradors foren tots molt aplaudits.

Unió Socialista de Catalunya

Inauguració de l'estatge de la Secció del districte IV

Ahí, al matí, amb motiu de la inauguració de l'estatge social de la Secció del districte IV de la Unió Socialista de Catalunya, se celebrà un miting d'afirmació socialista.

Presidí el senyor Josep Ferrers, el qual era acompanyat a l'entrada pels senyors Francesc Viladomat, diputat a la Generalitat; Josep Santaló, Emili Granier-Barra, Ambrós Carrion, Pere Mateo, la senyora Àngela Graupera i la senyoreta Cartinyeda.

Pronunciaren sengles parlaments els senyors Ferrers Santaló, Granier-Barra, Carrion i Viladomat, el qual clougué l'acte i excusà els senyors Campalans, Xirau i Barja, els quals — digué — no han pogut assistir a aquest acte a causa d'ocupacions ineludibles. Seguidament exposà la tasca fructífera del Partit durant aquest primer any de República.

L'Escola Choral de Terrassa al C. A. D. C. I.

Ahí, a la tarda, sota la direcció del seu mestre Joan Tomàs, l'Escola Choral de Terrassa va donar un interessant concert al local del Centre Autonomista de Dependents.

El programa estava compost de cançons populars de països diversos, i moltes d'elles varen haver de repetir-se per apaiagar els merescuts aplaudiments. Un èxit molt remarcable obtingueren les cançons *Somnis daurats* (Anglaterra), *Cant del quaita* (Java), *Què és, aquest sol?* (Alemanya), *El mariner Jan* (Anglaterra), i les *Nines de Cerdanya* i *El Comte d'Arnaú*, dels mestres catalans Tomàs i Millet.

Va finir el concert amb el vibrant cant patriòtic del mestre J. Llangueres, *Som catalans*, i *Els segadors*, entusiàsticament aplaudits.

Concert a benefici dels Hospitals de Barcelona

La Direcció de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, sempre amant a les necessitats del desvalgut, ha volgut cooperar a la benèfica obra d'auxili als hospitals de Barcelona, i al tal efecte organitzà un concert, que tingué lloc ahir, al migdia, al Teatre Barceonà.

Prengueren part a l'esmentat festival l'Orfèu i la Secció instrumental de la Casa de Família per a Cecs, dirigits pel mestre Ide-fons Barbà, amb la cooperació de l'aplaudida cantant Concepció Badia d'Agustí, acompanyada al piano del mestre senyor Alexandre Vilalta.

El públic aplaudí, ben merescudament per cert, tots els artistes de l'Orfèu i de l'Orquestra, que en llurs respectives parts palesaren condicions excepcionals i una immillorable escola.

La senyoreta Badia d'Agustí i els mestres Vilalta i Barbà es-tigueren a l'altura de llur reconeguda fama, i oïren també grans aplaudiments.

Una festa benèfica

Per tal de recaptar cabals a dis-tribuir entre les famílies necessitades de la barriada, en les festes d'aniversari de la instauració de la República, el Cercle Republicà Federal del carrer de Montcada organitzà per ahir una vetllada benèfica, que es celebrà en la mateixa entitat i que es veié molt animada.

Presidí la festa el diputat a Corts i president del Cercle senyor Rafael Ullé, acompanyat de l'ex-candidat a diputat senyor Narcís Albert i de tota la Junta directiva. El quadre artístic de la societat posà en escena la bella comèdia *a Ca la modista*. Col·laborà en aquesta vetllada, gratuïtament, l'aplaudida dansarina Concepció Pérez; Josefa Domínguez, cobejadora, i el professor de piano senyor Royo. La incansable propagandista de la benèfica laica, Empar Valenzuela, pronuncià un brillant parlament advocant pels ideals que informen la seva actuació.

Abans d'acabar la festa se retirà del local el senyor Ullé, car li calia sortir ahir mateix cap a Saragossa, on ha d'assistir a una reunió política.

Junta de Govern de les Cases de Caritat i de Maternitat i Expositors de Barcelona

Havent de proveir-se una plaça de metge intern temporal de la Casa de Maternitat i Expositors d'aquesta ciutat, afecte al Departament de Maternitat, per acord de la Junta de Govern, s'anuncia la referida provisió per mitjà de concurs, per tal que, pel terme de quinze dies, a comptar des del de la publicació del present anunci al *Boletín Oficial*, puguin presentar les seves instàncies documentades a la Secretaria de l'esmentada Junta, carrer de Montalegre, n.º 5, els llicenciats en Medicina que no complin més de dos anys del termini de llur carrera, amb aptitud per a exercir l'expressat càrrec, amb subjecció a les bases de manifest a la dita Secretaria, tots els dies feiners, de deu a una.

Barcelona, 11 d'abril de 1932.— P. A. de la J. de G. — El Secretari, *Lluís Noguera*.

El Foment Nacional d'Horticultura celebrarà una exposició de plantes i flors de primavera durant els dies 5 al 8 de maig

Ahí, al matí, se celebrà l'assemblea del Foment Nacional de l'Horticultura. Ocupà la presidència el senyor Vicenç Coca i Ponsà. Es prengueren els següents acords:

Celebrar una exposició de plantes i flors de primavera durant els dies 5 al 8 del vinent mes de maig, en la qual prendran part nombrosos horticultors i floricultors. S'organitzarà a base d'entrada gratuïta, per tal que el públic pugui presenciar els magnífics exemplars de plantes i flors que s'exhibiran, sense cap mena de despesa.

Per bé que oficialment no ha estat assenyalat el lloc per a la celebració, creiem que probablement es farà en algun dels locals de l'ex-palau de Pedralbes, i que el Foment i l'entitat Amics de les Roses arribaran a un acord perquè l'exposició sigui celebrada previ acord d'ambdues entitats.

ANUNCIS OFICIALS

Societat General d'Aigües de Barcelona

Obligacions 4 per 100, sèrie A; 5 per 100, segona sèrie A, i 5 per 100, tercera sèrie A.

Els cupons n.º 44 de les Obligacions 4 per 100, sèrie A; n.º 30 de les Obligacions 5 per 100, segona sèrie A, i n.º 26 de les Obligacions 5 per 100, tercera sèrie A, que vencen el 15 d'abril corrent, es pagaran a comptar de l'esmentada data, deduits els impostos legals, a les oficines de la societat anònima Arnús-Garí, Passeig de Gràcia, n.º 9.

Barcelona, 7 d'abril de 1932. — Per la Societat General d'Aigües de Barcelona El Director, E. Raison.

Notes cinematogràfiques

Tres films d'interès acaben d'ésser oferts aquests darrers dies al públic de Barcelona: dos d'ells, *El gigolo* i *Flor de Montana*, són interessants d'una manera especial i en el cas de *Flor de Montana* potser fóra millor dir exclusiva, pel treball de la vedette, i l'altre, *Viva la llibertat*, ho és, sobre tot, per la direcció.

El protagonista d'*El gigolo* és William Powell. Elegant i cínic, d'una sobrietat sempre admirable, interpreta William Powell el seu paper a la perfecció. Film d'assumptes relliscós, les situacions escabroses són salvades, però, amb molta habilitat. Fotografia bona. Carola Lombard, més bonica i més artista que mai, sobressurt entre les dones. *El gigolo* és un film excellent, tretes unes escenes, d'acció exagerada, de cap al final; el representen a l'Urquinaona i és de la casa Paramount.

Flor de Montana interessa també per la protagonista, però per res més que per la protagonista: la magnífica Joan Crawford. Sembla que aquest film data dels primers temps del cinema sonor. S'endevina tot seguit. El galan, John Mack Brown, no és home per donar la rèplica a una dona com la Crawford. Li manca nervi. No afegirà aquest film gens de glòria a la que té reconeguda la marca Metro-Goldwin.

El tercer film es representa al Tivoli, i el nom del seu director, René Clair, ens estalvia de fer-ne l'elogi. Creiem que de tècnica i d'intenció està per damunt de *Les trois toits de Paris* i de *Le million*, però potser no arribi tan fàcilment al gran públic, cosa que seria de dolendre. De films com aquest no se'n veuen cada dia.

EL CRIM DE BADALONA

Eulàlia Mainou ha designat defensor seu el lletrat Marian Guirao. - Maria Rossi reconeix com a seves i de la seva mare adoptiva algunes de les robes que Benjamí Balsano vengué.

Ahí, al matí, Maria Rossi i Lau-ger tornà a comparèixer davant el jutge de la Concepció. Li foren mostrades les robes que foren trobades al domicili del llibreter senyor Delgado, que aquest havia comprat a Benjamí Balsano. L'afiliada d'Emmy anava acompanyada del lletrat senyor Barroso. Segons els nostres informes, Maria reconegué com de propietat de la seva mare adoptiva la majoria de les robes. També n'hi havia de seves: unes bates i calçats que deixà a la casa del carrer de Wifred, quan decidí separarse de la seva mare i anar a Flix.

Hom recordarà que quan la policia es féu càrrec de les robes que Benjamí vengué al llibreter, fou dit que els vestits pertanyien probablement a diferents persones. Quan hom començà de parlar d'Eulàlia Mainou, hom creia que algunes de les robes trobades podien pertànyer a aquesta. Amb la diligència realitzada ahir ha estat possible determinar que aquelles robes eren propietat d'Emmy Lau-ger i de la seva afilada.

Eulàlia designa defensor

Requerit per Eulàlia, anà ahir, al matí, a la presó el lletrat senyor Marian Guirao, al qual aquesta ha encarregat de la seva defensa. El senyor Guirao ha acceptat, i ahir mateix presentà al jutjat de la Concepció un escrit interposant recurs de reforma de l'acte de processament i presó que ha estat dictat contra la seva patrocina.

Tinguérem ocasió de parlar un moment amb l'advocat esmentat, el qual ens digué que s'havia encarregat de defensar Eulàlia perquè està convençut que no té res a veure amb el crim.

Es veritat — afegí — que Eulàlia, en ésser detinguda a Madrid, digué a Balsano que ella el salvaria, però també ho és que la meua patrocinada pronuncià aquella frase creguda que els agafaven perquè el seu marit havia presentat una denúncia per adulteri.

A la caixa trobada hi ha unes taques negres

Hom creu que la caixa de fusta que un veí de Balsano ha lliurat al jutjat no pogué servir per a traslladar el cadàver des de la casa del carrer de Rosselló a la torreta de Badalona, perquè és de dimensions molt reduïdes. Ahir, al matí, però, el jutjat, en inspeccionar-lo, observà que al fons hi ha unes taques

negres, que podrien mol bé ésser de sang.

Maria Rossi ha dit que a la casa del carrer de Wifred hi havia una caixa molt més gran, on eren col·locats els llibres que Benjamí va vendre al llibreter. Fou utilitzat aquesta caixa per a transportar el cadàver d'Emmy? És un detall que caldrà esbrinar.

Malgrat el que ha estat dit respecte de les dimensions de la caixa lliurada pel veí de Balsano, el jutjat no té el ple convenciment que l'esmentada caixa no hagi servit per al trasllat del cadàver, puix que aquella cap perfectament dintre el forat que fou obert per a soterrar-hi la morta, i hom hi ha trobat enganxat un tros de crespó, que Maria Rossi ha reconegut com a pertanyent al vestit que duia la seva mare adoptiva.

L'anell que Eulàlia donà a un policia era d'Emmy

També ha estat possible posar en clar de qui era l'anell que quan els delinqüents venien de Madrid fou donat a un policia per Eulàlia. Aquest joell, de molt poc valor, ha dit Maria que era de la seva mare adoptiva.

El llibreter féu estelles el caixó que contenia els llibres

En sortir del jutjat Maria Rossi, anà, acompanyada de l'advocat senyor Barroso i dels agents de policia senyors Recio i Reguengo, al domicili del llibreter, on li foren ensenyats els mobles que el senyor Balsano comprà a Benjamí Balsano.

Sembla que Maria Rossi reconegué com de propietat de la seva mare adoptiva el llit, el lloro, la taula i altres objectes que el llibreter comprà a Balsano. Entre ells hi ha un balancí amb senyals d'haver estat repintat en alguns llocs. Hom diria que havia estat tacat de sang, i que Balsam el repintà perquè no en quedés rastre. Hom demanà al senyor Delgado si quan li foren venuts els llibres aquests anaven dintre d'una caixa. Contestà que sí, però que en féu estelles, perquè no li servia per a res.

La diligència de reconstrucció

Malgrat que al jutjat no ens ha estat possible esbrinar-ho, creiem que aquest matí o a tot allargar a la tarda, tindrà lloc la diligència de reconstrucció del crim, a la qual assistirà Benjamí Balsano.

CARTELERA DE ESPECTÁCLES

URQUINAONA

presenta novament el millor programa de Barcelona, amb la graciosa comèdia

UN LEON EN SOCIEDAD

per Jack Oakie i Mary Brian i la magna creació de

William Powell

i Carole Lombard

EL GIGOLO

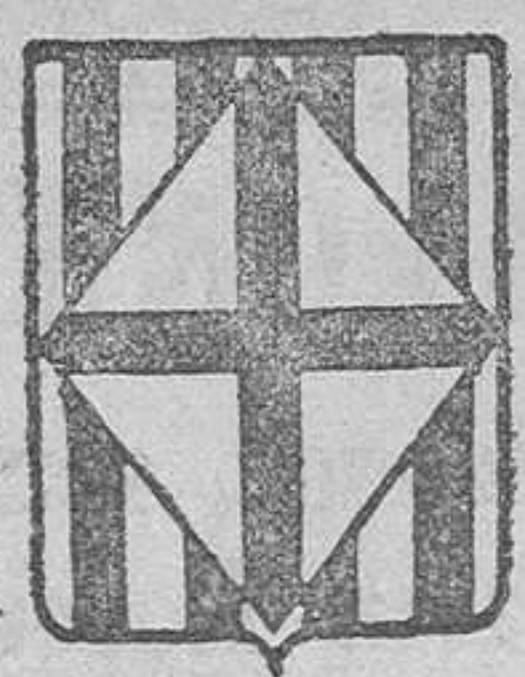
Dos films Paramount

TEATRE CÒMIC

Gran Companyia de Revistes

Avui, dilluns, nit, a les 10

1.ª Agua... Agua... Agua... 2.ª L'exit bomba

FULL OFICIAL DEL DILLUNS DE BARCELONA

DILLUNS, 11 D'ABRIL DE 1932

ADMINISTRACIÓ: CASA DE CARITAT: MONTALEGRE, N.º 5: BARCELONA: TELÉFON 24770

NOMBRE 329: 10 CÈNTIMS

NATACIÓ

EL CONCURS DE TEMPS
MAXIMS EN EL C. N. B.

La primera prova de 100 metres

Ahí al matí es va disputar la primera prova del concurs obert a totes les categories de nedadors en actiu del C. N. Barcelona. Aquesta prova, oberta en substitució del Concurs d'hivern que havien de disputar els nedadors del Grup A, és altament interessant si es té en compte les properes competicions internacionals França-Espanya.

Els resultats de la primera lluita, que se celebrà ahir a la piscina del C. N. Barcelona, i corresponent als 100 metres lliures, va donar els següents resultats:

1, González, 1 m. 6 s. 8/10; 2, V. Ruiz Vilar, 1 m. 6 s. 9/10; 3, Kostal, 1 m. 7 s.; 4, Usandizaga, 1 m. 7 s. 5/10; 5, Schulz, 1 m. 7 s. 6/10; 6, Zwiller, 1 m. 10 s. 5/10; 7, F. Ruiz, 1 m. 10 s. 6/10; 8, Segalà, 1 m. 11 s.; 9, Prieto, 1 m. 11 s. 2/10; 10, Sabater, 1 m. 12 s. 4/10; 11, Cruells, 1 m. 12 s. 6/10; 12, R. Canela, 1 m. 12 s. 9/10; 13, J. Canela, 1 m. 13 s.; 14, J. Cabrejas, 1 m. 14 s.; 15, Costa, 1 m. 15 s. 4/10; 16, Carrasco, 1 m. 16 s.; 17, Martí, 1 m. 17 s.

EL CONCURS FEMENÍ

50 metres amb handicap

A les dotze d'ahir les nedadores de la Secció Femenina del C. N. B. disputaren la tercera prova del interessant Concurs Femení. Com sempre, la prova fou disputada damunt 50 metres amb handicap.

Els resultats obtinguts foren els següents:

Primer grup. — Carme Soriano, 38 s. 8/10 (temps compres l'handicap); 2, Lolita Mòde, 39 s. 9/10; 3, Maria Luisa Vigo, 40 s.; 4, Maria Aumacellas, 40 s. 2/10; 5, Carme Prieto, 40 s. 4/10; 6, Rosa Nadal, 42 s. 4/10.

Segon grup. — 1, Charmion Wheeler, 42 s. 2/10; 2, Carme Segura, 42 s. 4/10; 3, Enriqueta Soriano, 42 s. 6/10; 4, Yvonne Lepage, 43 s.; 5, Mercè Massanella, 43 s. 5/10; 6, Maria T. Serrià, 44 s. 9/10; 7, Dolores Granicher, 45 s. 4/10.

Tercer grup. — 1, Aurora Trigo, 47 s. 4/10; 2, Angels Brun, 49 s. 4/10; 3, Fanny Palatchi, 51 s.; 4, Mercè Gussis, 52 s.; 5, Antònia Palau, 53 s. 2/10; 6, Roser Vergé, 53 s. 8/10.

Quart grup. — 1, Anna Rubio, 55 s.; 2, Núria Juandó, 55 s. 1/10; 3, Rosa Artal, 55 s. 6/10; 4, Ros, 55 s. 8/10; 5, Wheeler, 57 s. 4/10; 6, Homdedeu, 58 s. 2/10.

CONCURS DE PREPARACIÓ INTERCLUB

Aquest primer festival, celebrat a la piscina de l'Escola Industrial, hi han pres participació setanta nedadors.

En aquesta primera jornada s'han destacat, i just és de remarcar-ho, la senyoreta Barnet i els nens Pier-navia, Fernández, Oller i, sobretot, el més menut de la dinastia dels Bernal, el futur campió Ascensi.

Dels juniors, cal esmentar Calero, Bines, Sala, Lecha, Cairol, Mestres, Domingo i Sierra.

Els resultats foren:

100 metres estil lliure, debutants. — 1, F. Caus, Escola del Treball, en 1 m. 41 s.; 2, Enric, id., en 1 m. 42 s. 8/10; 3, Jordà, id., en 1 m. 52 s. 9/10.

100 metres espallia, juniors. — 1, Subirats, Atlètic, en 46 s. 4/6; 2, Bosch, id., en 48 s. 1/5; 3, Rosa, id., en 49 s. 2/5.

100 metres braça de pit, juniors. — 1, C. Navarro, Atlètic, en 1 m. 35 s. 1/10; 2, J. Navarro, id., en 1 m. 35 s. 3/10; 3, J. Vives, id., en 1 m. 44 s. 3/10; 4, R. Claret, id., en 1 m. 45 s. 4/10.

100 metres lliure, juniors. — 1, Calero, Atlètic, en 1 m. 20 s.; 2, Lecha, Olímpic, en 1 m. 21 s. 3/10; 3, Ribera, Atlètic, en 1 m. 24 s. 3/10.

100 metres braça de pit, seniors. — 1, Sierra, Atlètic, en 1 m. 37 s. 1/5; 2, Domingo, Catalunya, en 1 m. 38 s. 1/5.

100 metres estil lliure, seniors. — 1, Cariol, Atlètic, en 1 m. 17 s.; 2, Mestres, id., en 1 m. 18 s.

50 metres espallia, infantil. — 1, Mata, Catalunya, i 2, Gibert, Atlètic.

50 metres braça de pit. — 1, Colomines, Catalunya, en 49 s. 3/5; 2, Fernández, Escola Industrial, en 52 s. 3/5; 3, Barragan, id., en 1 m. 2 s.

50 metres estil lliure, infantils. — 1, Ascensi Bernal, Atlètic, en 38 s. 4/10; 2, Piernavia, Catalunya, en 44 s.; 3, senyoreta Barnet, Atlètic, en 46 s.

50 metres espallia, debutants. — 1, Josep Bernal, Atlètic, en 53 s. 2/5; 2, Gili, Escola Industrial, en 56 s.; 3, Pi, Atlètic, en 1 m. 9 s.

100 metres braça de pit, debutants. — 1, Blanes, Escola del Treball, en 1 m. 39 s. 2/10; 2, Sala, Atlètic, en 1 m. 44 s.; 3, Nobell, Escola del Treball, en 1 m. 50 s.

BASE-BALL

LA JORNADA D'AHIR AL GALVANY I A LA SAGRERA

Les competicions verificades ahir entre els clubs adherits a la Federació, donaren els següents resultats.

Català (campió de Catalunya), 9; Barcelona, 4. Amèrica, 12; Barcinó, 5. Mèxic, 15; Corsàrios, 3. Turó, 17; Fanalers, 14. Galvany, 21; Elèctric, 12. Els Exploradors i Rovers continuen entrenant-se durant les excursions que verifiquen pels pobles.

LA JORNADA ESPORTIVA D'AHIR

En les primeres eliminatòries del Campionat d'Espanya de Futbol, el Júpiter va vèncer difícilment al Nacional de Madrid a les Corts, i l'Espanyol empata amb el Mallorca en un matx no acabat. Els altres resultats no se separen en general d'allò que es tenia previst, destacant-se el triomf de l'Oviedo damunt de l'Arenes

Grau Garcia, del F. C. Barcelona, s'adjudicà el III Campionat d'Espanya de Fons (50 kilòmetres) de Marxa atlètica, batent el record nacional de l'especialitat

En la inauguració de les pistes de cendra del C. D. Júpiter s'aconsegüent importants marques en els 80 metres llisos, llençament del disc i rellevaments olímpics. Joan Gimeno, figura destacada del ciclisme, guanyador de la prova del S. C. Barcelona. Els concursos de natació

ATLETISME

LA INAUGURACIÓ
DE LES PISTES DE CENDRA
DEL C. D. JUPITER

Amb motiu de la inauguració de les pistes de Cendra de 100 metres, de salts i llançaments, la Secció d'Atletisme del C. D. Júpiter organitzà, per a ahir, al matí, al seu camp d'esports del carrer Casp i Sant Joan de Malta, un gran festival d'aquest esport, en el qual prengueren part la majoria dels destacats valors de l'atletisme català. Cal elogiar el gest dels atletes de la secció atlètica del Júpiter, puix que ells mateixos han construït les pistes.

Entre els resultats obtinguts en el festival cal remarcar l'assoliment d'Arévalo, en els 80 metres llisos; els trets aconseguits per Garcia, en el llençament del disc (contra el vent), i els emocionants rellevaments olímpics.

Col·laborà a l'èxit del festival l'incansable president del Comitè Provincial d'Atletisme, senyor Mañez.

RESULTATS TECNICS

Llençament del pes. — 1, Cugueró, R. C. U., 10 m. 36 cm.; 2, Seriol, Badalona, 10, 33; 3, Vives, 4; Cardús, 5; Pou, i 6, Estalella.

Salts d'alçada. — 1, Cardús, C. E. Terrassa, 1 m. 60 cm.; 2, Bombardó, Layetania, 1, 55; 3, Dolz, 4; Rovira, 5; Pérez, i 6, Carbonell.

300 metres llisos. — 1, Roca, F. C. Barcelona, 39 s. 7/10; 2, Tugas, F. C. Badalona, 39, 4/5; 3, Cabanes, 4; González, 5; Mañux, 6; Rodríguez, 7; Urzanqui, 8; Guittart, 9; Cot, 10; Alcàzar, i 10, Prat-masó.

600 metres llisos. — 1, Manuel Vives, F. C. Barcelona, 1 m. 30 s.; 2, Montfort, F. C. Badalona; 3, Borrià, 4; Sanz, i 5, González.

Lluita a la corda. — L'equip A de l'Ateneu Enciclopèdic Popular venç l'equip B, amb el següent resultat: 1, 1.º round, nul; 2, 1.º, venç l'equip A als 17 s.; 3, 1.º, nul; 4, 1.º, venç l'equip A als 47 s. 2/5.

Salts de llargada. — 1, Roca, F. C. Barcelona, 6 m. 6 s.; 2, Alfafulla, C. D. Júpiter, 6 m. 1 s.; 3, Estalella; 4, Pérez; 5, Serra, i 6, Dolz.

80 metres final. — 1, Arévalo, F. C. Barcelona, 9 s. 1/10; 2, Pérez, R. C. U.; 3, Pàez, F. C. Barcelona, i 4, Anselmi, idem.

Llançament del disc. — 1, Garcia, T. R. C. U., 31 m. 98 s.; 2, Paré, C. N. Sabadell, 31 m. 21 s.; 3, Cugueró; 4, Pou; 5, Cullí, i 6, Martí.

Relleus olímpics. — 1, F. C. Barcelona (Mañux, Roca, Arévalo i Anselmi), 3 m. 53 s. 3/5; 2, C. D. Júpiter (Jiménez, Martí, Rodríguez i Serra), a 2 metres, i 3, F. A. E. A. Escola del Treball.

Puntuació (5-3-2-1). — 1, Barcelona F. C., 33 punts; 2, Universitari R. C., 21; 3, F. C. Badalona, 13; 4, G. E. La Mola, 10; 5, C. D. Júpiter, 8; i 6, Escola del Treball, 2.

300 metres llisos. — 1, Roca, F. C. Barcelona, 39 s. 7/10; 2, Tugas, F. C. Badalona, 39, 4/5; 3, Cabanes, 4; González, 5; Mañux, 6; Rodríguez, 7; Urzanqui, 8; Guittart, 9; Cot, 10; Alcàzar, i 10, Prat-masó.

600 metres llisos. — 1, Manuel Vives, F. C. Barcelona, 1 m. 30 s.; 2, Montfort, F. C. Badalona; 3, Borrià, 4; Sanz, i 5, González.

Lluita a la corda. — L'equip A de l'Ateneu Enciclopèdic Popular venç l'equip B, amb el següent resultat: 1, 1.º round, nul; 2, 1.º, venç l'equip A als 17 s.; 3, 1.º, nul; 4, 1.º, venç l'equip A als 47 s. 2/5.

Salts de llargada. — 1, Roca, F. C. Barcelona, 6 m. 6 s.; 2, Alfafulla, C. D. Júpiter, 6 m. 1 s.; 3, Estalella; 4, Pérez; 5, Serra, i 6, Dolz.

80 metres final. — 1, Arévalo, F. C. Barcelona, 9 s. 1/10; 2, Pérez, R. C. U.; 3, Pàez, F. C. Barcelona, i 4, Anselmi, idem.

Llançament del disc. — 1, Garcia, T. R. C. U., 31 m. 98 s.; 2, Paré, C. N. Sabadell, 31 m. 21 s.; 3, Cugueró; 4, Pou; 5, Cullí, i 6, Martí.

Relleus olímpics. — 1, F. C. Barcelona (Mañux, Roca, Arévalo i Anselmi), 3 m. 53 s. 3/5; 2, C. D. Júpiter (Jiménez, Martí, Rodríguez i Serra), a 2 metres, i 3, F. A. E. A. Escola del Treball.

Puntuació (5-3-2-1). — 1, Barcelona F. C., 33 punts; 2, Universitari R. C., 21; 3, F. C. Badalona, 13; 4, G. E. La Mola, 10; 5, C. D. Júpiter, 8; i 6, Escola del Treball, 2.

300 metres llisos. — 1, Roca, F. C. Barcelona, 39 s. 7/10; 2, Tugas, F. C. Badalona, 39, 4/5; 3, Cabanes, 4; González, 5; Mañux, 6; Rodríguez, 7; Urzanqui, 8; Guittart, 9; Cot, 10; Alcàzar, i 10, Prat-masó.

600 metres llisos. — 1, Manuel Vives, F. C. Barcelona, 1 m. 30 s.; 2, Montfort, F. C. Badalona; 3, Borrià, 4; Sanz, i 5, González.

Lluita a la corda. — L'equip A de l'Ateneu Enciclopèdic Popular venç l'equip B, amb el següent resultat: 1, 1.º round, nul; 2, 1.º, venç l'equip A als 17 s.; 3, 1.º, nul; 4, 1.º, venç l'equip A als 47 s. 2/5.

Salts de llargada. — 1, Roca, F. C. Barcelona, 6 m. 6 s.; 2, Alfafulla, C. D. Júpiter, 6 m. 1 s.; 3, Estalella; 4, Pérez; 5, Serra, i 6, Dolz.

80 metres final. — 1, Arévalo, F. C. Barcelona, 9 s. 1/10; 2, Pérez, R. C. U.; 3, Pàez, F. C. Barcelona, i 4, Anselmi, idem.

Llançament del disc. — 1, Garcia, T. R. C. U., 31 m. 98 s.; 2, Paré, C. N. Sabadell, 31 m. 21 s.; 3, Cugueró; 4, Pou; 5, Cullí, i 6, Martí.

Relleus olímpics. — 1, F. C. Barcelona (Mañux, Roca, Arévalo i Anselmi), 3 m. 53 s. 3/5; 2, C. D. Júpiter (Jiménez, Martí, Rodríguez i Serra), a 2 metres, i 3, F. A. E. A. Escola del Treball.

Puntuació (5-3-2-1). — 1, Barcelona F. C., 33 punts; 2, Universitari R. C., 21; 3, F. C. Badalona, 13; 4, G. E. La Mola, 10; 5, C. D. Júpiter, 8; i 6, Escola del Treball, 2.

BOXA

L'EXTRAORDINARIA VET-
LLADA DEL DIMECRES
A L'OLIMPIA

El vinent dimecres tindrà lloc, al gran Teatre-circ Olímpia, la presentació als nostres rings del

MARTINEZ DE ALFARA
Campió d'Espanya
WILLIAMS THOMAS

gran campió d'Espanya del pes mig fort i challenger al campionat d'Europa, Martínez d'Alfara davant el negre Williams Thomas, conegut ja del públic barceloní. És d'esperar que aquest combat respondrà a l'expectació que existeix. En la mateixa vetllada, i també a deu repeses, se celebraran dos combats, que estaran d'acord amb la importància de la reunió.

RIAMBAU-COVACI
Campió de la Renania

Tornarem a veure en aquesta vetllada el gran pegador Riambau, el qual s'enfrontarà amb el campió de Romania del seu pes, Covaci. Aquest boxador ha vençut darrerament púgils de la categoria de Sosa i Santos Mur, i en el seu darrer combat feu match nul amb el campió de França, Deckmyn.

FLIX-YOUNG BOREL
Campió d'Espanya As francès

L'altre deu rounds serà entre el campió d'Espanya dels galls Charles Flix contra el campió militar de França el maresellès Young Borel. Aquest boxador posseïx joventut i valor, i la seva pegada extraordinària és poc comuna entre els de la seva classe.

LA MATINAL AL NOU MON

El simple fet de presentar-se en el ring un pes fort, és ja un atractiu perquè el públic concorre a l'acte. El combat pinyol de la reunió d'ahir era l'enfrontament de Olan-gua amb Brito. Aquest darrer es-tigué molt espès durant el transcurs de les deu repeses; vençé Olan-gua per punts. El combat de mig fons entre Las Heras i Correa fou el millor del matí. Dominà completament aquell. Correa es situà a la defensiva. El fall fou favorable a Las Heras.

Primerament, Ornabaz i Sant-taularia i Vallverdú-Aspides sortien a l'empostissat; ambdós en-contrés es fallaren match nul.

El públic en quedà força compla-gut, i és de preveure que aquests matinals tindran èxit.

LA MATINAL DE COLL-BLANC

Un nou triomf de M. Martínez, per abandonament de Polanco. El com-bat Vila-Bolet fou emocionant per la seva duresa

Al Cinema República, de Coll-Blanc, se celebrà, ahir, al matí, un altre dels matinals que amb tant d'èxit tenen lloc des de fa una temporada.

El combat fons de la reunió entre el dur welter local M. Martínez i l'argentin Polanco, no passà del tercer round. El punch fortíssim del de La Torrasa produí ben prompte els seus efectes anestèsics, i ja en el primer round tombà l'argentin per quatre vegades. El segon assalt fou també de domini complet de Martínez i pocs moments després de començar el tercer round, el curador de Polanco parà el combat. Malgrat de la desfeta, l'argentin sembla posseir una bona escola de boxa. Potser dins els pocs lleugers, que segons sembla és on està classificat, podria fer una paper millor.

Un altre dels combats de semi-fons fou l'efectuat per Vila i Bolet. Durant tots els quatre rounds em-praren una dura i continuada pa-lestra, que posà en tensió els nervis dels espectadors. La victòria, per punts, a favor de Vila, no fou rebuda de bon grat per tothom. És possible que un match nul hauria estat millor.

Dels altres combats, Garcia perdé per punts, en front de Barranco; Sançhiz vençé, per punts també, Domènec, i Garcia guanyà, per abandonament, en el primer round, Oscar.

FUTBOL

Campionat d'Espanya
LES PRIMERES
ELIMINATORIES

Barcelona:
Júpiter-Naciona, 2-1.

Palma:
Mallorca-Espanyol, 1-1.

Sevilla:
Sevilla-Donostia, 3-2.

València:
Betis-Tenerife, 1-1.

Viòria:
Alavés-Osasuna, 3-1.

Madrid:
Athlètic-Logronyo, 1-0.

Santander:
Ràcing-Corunya, 4-1.

Vigo:
Celta-Don Benito, 9-0.

Oviedo:
Oviedo-Arenes, 2-0.

Valladolid:
Valladolid-València, 1-1.

Llorca:
Imperial-S. Gijón, 0-3.

Castelló:
Castelló-Múrcia, 3-0.

Queden classificats el Madrid, Barcelona i Irún, pel seu historial, i l'Athlètic de Bilbao, per ésser campió. Aquests s'incorporaran al Torneig en els quarts de final.

MALLORCA, 1; ESPANYOL, 1
(INACABAT)

Palma, 10. — L'encontre jugat a Palma desvetllà molta expectació. Acudí molt de públic a presenciari-lo. La partida no s'acabà, car en fer-se l'empat a un gol, el públic envai el camp, i l'àrbitre decidí suspendre el joc.

Els ordres de l'aragones Osta-lé, els equips s'arregleraren:

Mallorca. — Ferrer, Vidal, Cerdà, Ramis, Ubeda, Jover, Picó, Ausel-las, Antolí, Deute i Salvà.

Espanyol. — Aznar, Arater, Mo-liner, Trabal, Layola, Pausas, Prat, Besolí, Edelmíro, Eosc i Jover.

El gol del Mallorca es féu mitjançat Pica. Els jugadors locals, animats per aquest punt i afavorits pel públic, es llançaren a un atac desesperat i dominaren. La pressió fou gran, però topà amb l'energèica defensiva dels barcelonins.

Poc abans d'acabar la primera part, es produí un aveng de tota la davantera espanyolista, i Edelmíro marcà el gol de l'empat. El públic cregué que abans del gol l'àrbitre havia signat amb la mà que el davantera de l'Espanyol estava fora de joc, per la qual cosa els defenses locals no li impediren l'arrencada i que marqués el punt. Però en veure el públic que es donava per vàlid, envai el terreny, i el senyor Osta-lé suspengué l'encontre sis mi-nuts abans d'acabar-se la primera part.

Es retirà ràpidament a la caseta, i allí es negà a fer continuar la partida, amb tot i que el governador civil el requeri perquè ho fés.

La impressió és que la Nacional donarà per acabat l'encontre, amb el tants a tants a un.

Arbitrà Steinborn, a la perfecció, i els equips foren:

Júpiter: Francàs, Ortuño, Roura, Obiols, Rosalenc, Rodríguez, Mas, Parera, Burillo, Barceló, Morales.

Nacional de Madrid: Machuca, Mori, Olaso, Sánchez, Iturraspe, Reyes, Calleja, Ortiz, Moriones, Cu-rado i Montalbán.

Als cinc minuts de joc, el Júpiter obtingué el primer gol; una es-capada de Mas per la seva ala, l'aca-bà d'un centre, que Burillo, amb el cap, rematà a la xarxa. Als dos minuts del segon temps, Moriones aconseguí igualament, i per fi, als trenta minuts, Mas, en resoldre un batibull provocat per un córner contra el Nacional, aconseguí el gol de la victòria del Júpiter.

HÍPIQUES

CURSES DE CAVALLS

Amb un interessant programa s'inaugurarà dijous, dia 14 del cor-rent, la temporada de primavera a l'Hipòdrom de Can Tunis, i acabarà amb la catorzena reunió el dia 10 de juliol.

Les curses al trot enganxat, que aquest any l'entitat organitzadora Barcelona-Turfi ha incorporat al pro-grama, han desvetllat gran interès en l'afició, màxim si es té en compte que feia anys que no es corrien al nostre Hipòdrom.

Tot permet preveure un felíx re-sultat, que ben bé s'ho mereixen els organitzadors d'aquestes reunions hípiques. Es d'esperar que es do-naran cita a l'Hipòdrom, ultra els aficionats, tots aquells que senten aquest noble esport.

CICLISME

EL TROFEU S. C. BARCELONA

Amb extraordinari èxit se celebrà la cursa del S. C. Barcelona. Pren-gueren la sortida 126 corredors, i es classificaren 83. Els 75 quilò-metres de què constava la cursa foren coberts a un promedi de més de 35 quilòmetres per hora, la qual cosa dona idea del tren emprat i de les excel·lents qualitats del ven-cedor, el qual, després de les seves dues recents victòries se'n presenta com una futura figura del ciclisme. L'A. C. Montjuïc, el conjunt de la qual sobresurt en moltes de les competicions d'aquest esport, s'ad-judica el trofeu per equips.

Arribà primerament a la meta, i completament destacat, Joan Gi-meno, del Coll-blanc. Fou el reor-regut en 2 h. 15 m. seguit de Este-ve Perez, del C. C. Sant Martí, F. Payé, E. Jordà, A. Montagut, J. Franco, A. Moliné, J. Roca, C. Gar-bera, E. Vives, M. Moya, A. Segalà, R. Sánchez, M. Baró, I. Giner, J. Fisas, D. Lluch, J. Herrero, E. Mon-rés, A. Ramos i J. Soler, fins a 83 classificats.

JUPITER, 2; NACIONAL, 1

El debut de l'equip del Poble Nou en el Campionat d'Espanya, no féu es traduí en una victòria, no fou aquesta suficient per poder esperar amb optimisme la revenja que s'ha de jugar el diumenge al terreny contrari, puix que l'equip madrile-ny palesa la seva potencialitat, no solament per batre els nostres ju-gadors, sinó per fer-ho amb més gran marge.

No tingué el Júpiter, que domi-nà la major part de l'encontre, la suficient decisió davant la meta contrària per traduir en gols el seu domini, la qual cosa, afegida a que no estigueren encertats, com altres vegades, el seu centre davanter i Rosalenc, explicarà a bastament la victòria per la mínima diferència, que bé podria haver estat obtingu-da per major nombre de gols.

El Nacional, en canvi, causà una bona impressió. Sobresortí clarament Olaso, en la defensa; Iturraspe i Sánchez, als mig, i Ortiz, en pri-mer terme, seguit de Moriones i Curado al davanter. Del Júpiter, bé Francàs, regular la defensa, excel·lents Rodríguez i Obiols i millor encara Mas, en el quintet d'atac, que fou el millor jugador del Júpiter. A la primera part dominà, al principi, amb intensitat, el Júpiter, igualant el joc els seus con-teraris. I al segon temps, que co-mençà amb domini dels madrilenys, atacà amb furia l'equip català; el Nacional, però, en tançada defen-siva, els impedí l'obtenció de més gols.

Arbitrà Steinborn, a la perfecció, i els equips foren:

Júpiter: Francàs, Ortuño, Roura, Obiols, Rosalenc, Rodríguez, Mas, Parera, Burillo, Barceló, Morales.

Nacional de Madrid: Machuca, Mori, Olaso, Sánchez, Iturraspe, Reyes, Calleja, Ortiz, Moriones, Cu-rado i Montalbán.